

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas II

Geguzės-May 30 d., 1920 m.

No. 10 (83)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.50
6 Months	1.25
In Foreign Countries Yearly	3.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$2.50
Pusmečiui	1.25
Pavienis Numeris	15
i Užrubežj Metams	3.00

"VYTIS"
3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Seimas.

Remdamasis organizacijos konstitucija, šiuomi skelbiu, kad Lietuvos Vyčių organizacijos aštuntasai Seimas bus rugpiūčio 23, 24 ir 25 dienose, 1920 m., Lawrence, Mass.

Broliai ir sesutės! Už trijų mėnesių po šio paskelbimo ir vėl susivažiuosime savo brangios organizacijos reikaluose aptarti ir tolimesniam darbavimuisi plenus nustatyti. Reikalų bus daug ir labai svarbių. Suvažiavę atstovai turės gerai paprakaituoti... Kad pasisekimą užtikrinti, privalome gerai prie Seimo prisirengti. Visus įnešimus ir sumanymus reikia gerai kuopų ir Apskričių posėdžiuose apsvarstyti ir išnagrinėti. Klausimus gerai prirengus bus lengviau Seime su jais apsidirbti.

Reikia taipgi priminti, kad suvažiuosime seimuoti Lietuvos Vyčių organizacijos lopšį — gražioje Naujoje Anglijoje.

Darbštus Lawrence'o ir apielinkių jaunimas atvirom širdim sutiks atstovus ir bus malonu jų tarpe pasisvečiuoti ir malonioje draugijoje esant pasidžiaugti gamtos turtais. Taigi, jei gerai prie Seimo prisirengsim, tuomet tinkamiaus ir greičiaus savo reikalus atliksim ir da pasisvečiavimui laiko galės atlikti.

Tad, Vyčiai ir Vytės, rengkimės prie Seimo.

JULIUS J. BIELSKIS, Centro pirmin.

A. Vaičiūnas.

Garbingos Dienos.

(Rinkimai į St. Seimą balandžio 14-15 ir 16
d. 1920 m.)

I.

ŠMUŠĖ valanda. Atėjo laikas tart žodį ir pasakyti, ko liaudis trokšta ir kur eina. Ir spiečias paskirtose vietose dideliausi žmonių būriai; kiekvienas giliai, giliai užsimastęs, nes žino: ne taip tartas tautos žodis gali prapuldyti ne tik suklydėlį, bet ir visą šalį!..

Eina ir stovi eilėje, kuri toli toli nutiso. Da Lietuva nėra mačius tokių ilgų eilių. Tik tie žino, kurie rusuose duonos laukdami stovėdavo "uodegoje" kelias paras (dienas)...

O šilti, giedrūs pavasario rytmečiai vilioje viliojo Lietuvos piliečius eiti atlikti savo šventąją pareigą.

Ankstybame rytmyje Kauno priemiestyje groja orkestros linksmą iškilmingą maršą.

— Kas tai?

Tai Lietuvos apgynėjai, nuplovę jos dirvonus savo krauju, eina šiandien kaip visi piliečiai, ir taria, kokius pamatus dėti Lietuvos valstybei. Visi linksmi, gražūs, kaip pavasario žiedai... O saulė-motulė šildo ir masina tikėti rytojaus dienai.

II.

Visi Kauno piliečiai gatvėje, kuopelėmis šnekučiuojasi, kiti skaito plakatus. Bet šiandien tokie rimti! Jokios niekur agitacijos, nes visiems diena labai svarbi. Ši diena tiesia ateičiai kelią.

Žiūriu plakatus. Čia iš tolo liepsnoja. Tai Krikščionys Demokratai gazdina piliečius socialistų "rojumi". Šale "Žemdirbių" plakatas — kopija kokio-nors dvaro lauko su darbininku. Kitoje pusėje socialistai-liaudininkai nupiešė "poną" ir kunigą, ku-

rie įsikinkę du vargdieniu jais aria. Social-demokratai (mažumiečiai), nupiešę jauną vaikną su dalgiu šaukia darbininkus ir mažazemius už juos balsuoti.

Tai šie plakatai tuoju metasi į akis. Arčiausia savo tikslo tai Krikščionių-Demokratų plakatas. "Kas bijo socialistų rojauš, maro, bado, vargo, balsuokite už krikščionis-demokratų" — taip maž-daug. Social-demokratų šienpiuvis dailės žvilgsniu gražiai atliktas, tik abejotina, ar apibudina partijos pakraipą. Soc.-dem. vargu yra šienpiuviai. Socialistų-liaudininkų plakatas be jokios vertės ir daug kas pasipiktino.

Kiti plakatai ne taip svarbūs. Buržuazinės "Santara" ir "Pažanga" visai jokių plakatų neišlipino: nejau lipinsi poną su pirštinaitėm arba stambų žemvaldį (dabar žemvaldžiai vadinas "žemdirbiais").

Kiekvienas praeivis vis šį tą pasako. Svarbiausia, kad Krikščionys-Demokratai pripažysta nuosavybę ir ją remia, tad, rodoš, kiek galima spręsti iš bendro ūpo — laimės rinkimus į St. Seimą, nes lietuviai mėgsta nuosavybę ir ją gerbia.

Karakteringa da kas. Lietuviai niekad niekur nesilaiko vienybės. Tas jiems labai daug visuomet užkenkė seniau, kada gyveno svetur, ir dabar kenkia gal mažiau netik svetur, bet ir tarpe savųjų savo valstybėje. Parodysiu tokį dalyką. Lietuvos piliečiai lenkai, vokiečiai, žydai, visoje Lietuvoje išstatė sau po *vieną sąrašą*, o lietuviai tik Kauno apygardoje išstatė *keturiolika sąrašų*, tarpe kurių yra *kelios grupės* bepartyvių. Tai, vyre, imk lazda ir duok, kad net šonai braškėtų. Pagalvokite, ar tai kulturinga... Kaip Kauno apygardoj, taip panašiai ir visoj Lietuvoj. Žinoma, čia daug balsų nusiskaldo ir lietuviai turi *mažiau, negu turėtų turėti* atstovų seime.

Negaliu užtylėti da vieno charakteringo dalyko. Visados rusai skelbdavo, kad Lietuva tai "sievėro-zapadnyj istinno ruskij kraj", kuriame dauguma rusai. Gi laike šių rinkimų kas pasirodė? *Nė vieno sąrašo visoje Lietuvoje rusai nepatiekė* ir nestatė nė vieno kandidato, nes rusų Lietuvoje labai labai mažytis nuošimtis. Tas-pat ir su baltgudžiais. Nė tie kandidatų neišstatė, nes baltgudžiai daugiausia ant popieros gyvuoja, o jei turime kokią baltgudžių kariuomenės kuopą, tai iš surusėjusių, sulenkėjusių ar kitokių Kauno priemieščių piliečių. Gal yra ir kitokių, bet, atsiprašau — man tai nežinoma (nekalbu apie Gardino ar kitokias kuopas bei pulkus).

Kiek girdėti, visoje Lietuvoje žmonės sujudę ir eina kuone visi į rinkimus. Vadinasi, Lietuvos piliečiai jau priaugo lig savarankumo. Valstybinis susipratimas augštame laipsnyje. Ir nėra tos jėgos, kuri galėtų tai užgniauzti, nes sunkiais ir kruvinais žingsniais lig šių dienų ateita.

III.

Grazios ir šiltos Lietuvos pavasario dienužės. Paukštyčiai pasislėpę už besprogs-tančių medelių visa savo kakarine ir gale gieda-gieda nuo-pat ankstybo ryto. Švelnus ir maloniai veidą glostantis vėjelis bučiuoja bučiuoja veidą ir neša nuo Lietuvos laukų tyrą ir malonų kvapą, kuris gydo visas kūno ir dvasios silpnybes. Saulutė beria beria iš dangaus augštybių aukso spindulius ir skverbias visur nešdama palaimą ir džiaugsmą visiems. Lietuva dengias nauju žaliu ir margu kvepiančių žiedų rūbu, kuris viską nešvarų nuslopina, naikina...

Su gamtos pavasariu Jaunoji Lietuva pasipuošus dainių jai skirtais žiedais, savųjų vaikų prikelta iš amžių miego, stoja ir žengia pas savo sesutes... Jos vaikai jau Laisve kvėpuoja!..

Šiomet Lietuvoje ir saulė šviesesnė ir dienos giedresnės ir paukšteliai su paukštytėmis linksmiau čiułba... Pempė parlėkė ir stebisi: Gyvi-gy-vi-gy-vi!... O čiurbliukas atsako: Taip-taip-taip-taip-taip!... Vėversėlis augštai padangėje nematomai toli nulėkęs sako Augščiausiam: "Čyrų-vyrų jau Lie-

tuvoj pavasaris, tenai visi palesinti ir laisvuže pagirdinti...

Taip išėjus laukuosna visi paukšteliai ir vabalėliai sakyte sako, kad trūkus svetimų uždėtiems retežiams — atgimsta Jau-na Lietuva!..

O Lietuvos piliečiai, sotūs ir apsidenge, pilni vilties eina ir stoja į eilę ir giliai mastydami neša savo širdies tikrąjį slaptą žodį...

Vargšų Lietuvoje mažiau, kaip kitur, o iš bado niekas nemiršta...

Nors turtų mes neturime, bet turime gamtužę ir Lietuvos žaliuojančius laukus. Čia mes gimėme, čia mes augome, kentėjome, o dabar jaučiame besiartinantį Laisvą ir Laimingą Rytojų...

Taip šiomet gražu ir jauku Lietuvoje, kaip nėkuomet, nės su gamtos pavasariu aušta pavasaris ir mūsų Tėvynei Lietuvai.

Tad, broliai ir sesutės, Tėvynės mylėtojai! eikime sėti Tėvynės dirvonus, nes pavasario darbas visiems metams neša džiaugsmą ir laimę.

O darbo daug, daug, o darbininkų taip maža, taip maža... Tikrųjų pasišventusių įdėjos darbininkų Lietuvos sodžius jau pats laukia, kas į jį neš šviesos spindulį. Pats prie to priėjo ir jau suprato, kad apšvietime galė. Tai parodė pirmtakūnai.

Tad į darbą, į darbą, į darbą draugai!.. Į Lietuvą, į jos sodžius ir kvepiančias pievas neškime artojėliui jau laisvaus dvasios peno...

— Jau kelias iš amžių Laisva Lietuva,
Mūs brangi Tėvynė, gyva, gyva!

— Tik da šviesos!

Pirmyn, pirmyn į Laisvės ir Laimės,
Lygybės ir Brolybės gyvenimą!

Pastabos.

DOVANA VYČIAMS.

Jonas M. Navickas (J. Širvintas), buvęs organizacijos vice-pirmininku, už darbavimąsi 7-jo Seimo pakeltas garbės nariu, paaukojo 100 egzempliorių išspausdintos knygos. Knygon įeina du scenos dalyku: 1) *“Dešimts metų smūklėje”* — penkių aktų drama, versta iš T. S. Arthur ir 2) *“Mokykloje”* (Amerikos lietuvių vasarinės mokyklos vaizdelis) — drama dvejuose aktuose skiriama vaikų lošimui.

Kaina aukotos knygos 50c. Imantiems daugiau 5-kių egzempliorių duosime nuošimčius.

Jonas M. Navickas davė organizacijai auką knygomis, perkantieji tą auką pavėrs pinigais. Nauda eis *“Vyties”* labui.

Lietuvos Vyčių 8-tasis Seimas bus rugpiūčio 23, 24 ir 25 dd. Lawrence, Mass. Kuopos iš anksto teruošia rimtus sumanymus ir nutarimus.

“Tūkstantis dolerių pelno nuosavai spaustuvei tegul bus da maža. Tūkstantis gerų naujų narių lai bus tik pradžia mūsų apetito”.— Tai Vyčių Seimo Rengimo Komisijos obalsis. Iš jos prisirengimo ir plėnų, matyt, šiemetinis Seimas bus vienas įdomiausių ir gražiausių.

Auginkime Kardo Fondą! Kariuomenė ligšiol apgynė valstybės pamatus ir toliau ji gins. Pagerbkime jos vadą.

Vyčių spaustuvės steigimas atidėliojama. Steigti ją šiais laikais, tai būtų tikslus ritimas ant organizacijos pečių sunkios naštos.

“Kunigai lupikai, išnaudotojai!”— šaukia Lietuvos daktarai, advokatai ir kiti inteligentai lupdami žmones be pasigailėjimo už menkiausią patarnavimą. Jau esti taip, kad tokiems ponams burnas uždaro papraš-

čiausi žmoneliai. Be abejonės, liberalai ponai griebsis naujų priemonių dvasiškiją šmeižti, kol tosios priemonės vėl patiems per galvą ims kultū.

Rusai Lietuvą buvo viešai pavadinę grynų rusų kraštu (iskonij ruskij kraj). Kada ėjo Kuriamojo Seimo atstovų rinkimas, nebuvo nė vieno rusų kandidatu sąrašo. Istorija moka skaudžiai pasityčioti iš tų, ką nedorai daro.

Lenkų ponai ligšiol tyčiojosi ir šaipėsi iš *“klopu”* valgydami skanią Lietuvos duonelę. Dar jie ilgai keiks Lietuvos *“klopus”* to turto netekę. Ir čia istorija gražiai pasityčiojo iš nenormalių gaivalų.

K. Pilėnas, pagarsėjęs tarp Amerikos lietuvių šnipinėjimo istorijomis, dabar yra Lietuvoje *“Vidujinės Apsaugos Departamento”* — slaptosios policijos — vice-direktorius. Neveltui *“Išėivių Draugas”* išsireiškė: *“Stebūklingi Viešpaties keliai”*...

Lenkai grobikiškas rankas plačiai išskėtė įleisdami nagus į svetimus kūnus. Naujaučiama, kad greit prisieis išskėstas rankas glausti prie savo krūtinės, o atgniauztuose delnuose nieko neliks, tik žymės kruvinų darbų. Kas žino, rasite, su gėda lenkus galite ištikti ir skaudesnė nelaimė. Tauta, neišmokusi gyvenimo iš išrašytų gyvenimo pamokų, įgis naujų — da ryškesnių.

Pasiilgome Vilniaus! Vilnius mūsų! Visų lietuvių akys žiūri į Vilinų, visų širdys tuos žodžius kalba. Ir nenurims tauta tol, kol brangiausio savo turto neatsiims. Vilnius mūsų! Vilnius — švenčiausias lietuvių turtas!

Sek *“Vyty”*. Kiekviename numeryje bus Lietuvos iliustracijų, vaizduojančių kariuomenę, valdžios žmones ir turtingą tėvynės gamtą. Su sekamuoju numeriu pradėsime spausdinti muziko poeto A. Vaičiūno scenos veikalus. Sek pats ir kitiems primink, ką *“Vytyje”* galima rasti.

UŽ JŪRIŲ-MARIŲ.

A. Aleksis.

1. Už jūrių ma - rių, už vandenė - mė - linų.

Už jūrių ma - rių, už vandenė - mė - linų.

Rimk mergelė, rimk jaunij, rimk į vandenė - mė - linus.

Rimk mergelė, rimk jaunij, rimk į vandenė - mė - linus.

Ir ją atlankė jaunas bernelis,
 Ėmė už rankos vedė per laukus
 Toliau į uogas.

Tylėk, mergele, nesakyk nieko,
 Aš palydėsiu savo mergele
 Lig pat namelių.

Jaunas berneli, neviliok manęs,
 Žinau namelius savo tėvelio
 Pati pareisiu.

STEIGIAMOJO SEIMO ATIDARYMO IŠKILMĖ.

Geguzės 18 dieną, vakare, Lietuvos Atstovybė Amerikoje yra gavusi iš Kauno nuo agentūros "Elta" tokį pranešimą:

"Geguzės penkiolikta dieną visa Lietuva, ypatingai Kaunas, iškilmingai šventė Steigiamojo Seimo arba Konstituantos atidarymo dieną. Kaunas pasipuošė vėliavomis, vyčiais, vainikais, iškilmingais vartais. Visų rūšių kariuomenė parodavo Viešoj Aikštėj akyvaizdoje Steigiamojo Seimo narių, Valstybės Tarybos, Lietuvos prezidento, ministerių kabineto ir užsienio atstovų. Visų tikėjimų bažnyčiose buvo iškilmingos pamaldos. Svarbiausios pamaldos buvo katedroje, visų valdžių atstovams, Seimo nariams ir užsienio atstovams dalyvaujant. Visuomenės organizacijos, mokyklos ir žmonių minios su manifestacijomis nukeliavo devintan Kauno fortan, kur Valstybės prezidentui, Seimo atstovams, vyriausybės nariams ir užsienio atstovybėms dalyvaujant, tapo iškilmingai pasodinti atminties ažuolai. Šeštą val. vak. miesto teatre tapo iškilmingai Steigiamojo Seimo susirinkimas atidarytas. Prez. Smetona padarė Valstybės Tarybos ir laikinosios vyriausybės darbų atskaitą ir pareiškė, jog atiduoda Steigiamajam Seimui visą savo ir Valstybės Tarybos, ministerių kabineto, valstybės kontrolio ir vyriausiojo karo vado kompetenciją. Steigiamojo Seimo nariai atsistojimu pagerbė žuvusių karžygių atmintį. Šio posėdžio pirmininku buvo pakviesta Gabrielė Petkevičaitė, kaip seniausias Steigiamojo Seimo narys, sekretorium-gi Muraškaitė, kaip jausniausias narys.

"Steigiamasis Seimas yra gavęs labai daug pasveikinimų. Tarp kitko nuo anglų kousulio, anglų komisaro Baltijos valstybėms Tallentso ir daug kitų.

"Pirmiausiai Steigiamasis Seimas vienbailusiai priėmė pilną Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo formulą. Tat sutiko trukšmingą pritarimą šauksmais valio skaitlingos inteligentijos ir viso pilnutėlio teatro. Steigiamojo Seimo prezidentu išrink-

tas Stulginskis, krikščionis demokratas, sekretorium Natkevičius-socialistas liaudininkas. Steigiamojo Seimo prezidentas yra paprašęs ir įgaliojęs Valstybės prezidentą, Smetoną, ministerių kabinetą, valstybės kontrolius ir vyriausiąjį karo vadą eiti ir toliau savo pareigas ligi Konstitucijos nustatymo ir padėkojo Valstybės Tarybai ir laikinajai vyriausybei. Steigiamojo Seimo deklaracijoje tarp kitko Seimo prezidentas yra pasakęs, jog Seimas vykinsias žemės reformas, rūpinsias agrikultūra, pramone ir ypatingai darbininkų būvio pagerinimu ir visiems lygiai prieinančiu švietimu ir stengiantis sudaryti gerus santykius su kaimynų valstybėmis. Posėdis pasibaigė devintą valandą vakare. Sekantis paskirtas pirmadienį 17 dieną geguzės. Vakare ministerių kabinetas priėminėjo Steigiamojo Seimo narius iškilminga vakariene. Sekmadieny vakare ligi vėlybos nakties Kauno gatvėse pilna žmonių. Ūpas pakilęs, įvairiose vietose feierverkai, visuotina iliuminacija. Atidarant Steigiamojo Seimo susirinkimą buvo saliotuojama artilerijos. Sodinant ažuolus kalbėjo Biržiška, Vidūnas ir Tumas. Iškilmėse dalyvavo Jonas Basanavičius. Biržiška yra atvežęs Vilniaus miesto ir apskrities lietuvių pasveikinimą Steigiamajam Seimui. Sekmadieny vakare Steigiamojo Seimo nariai buvo pakviesti iškilmingon vakarienėn prie anglų konsulio Wardo ir komisaro Tallentso".

Tą pačią dieną nuo Lietuvos atstovo Prancūzijoje, Oskaro Milašiaus, gauta buvo tokia kablegrama:

"Gavome nuo Prancūzijos premiero Millerando raštą delei pripažinimo Lietuvos defacto nepriklausomybės ir drauge pasižadėjimą greitai išrišti klausimą delei pripažinimo Lietuvos de jure." Pasirašęs Milašius.

J. Vileišis.

Liet. Atstovas Amerikoje.

A. Vaičiūnas.

== Iš Tremtinio Užrašų. ==

Motto: Vargelis mane nuo lopšio globoja, o širdis neranda širdies.

RAUDA.

Motinėlė mano, gimdytojėle! Sudiev, brangioji! Ačiū, kad mane mažytį vargely auginai, supdama dainelę dainavai... Ačiū, kad užauginai; ačiū kad įkvėpiai širdin grožės ir meilės jausmą...

Tėveli mano, brangusis mano! ačiū, kad mane išmaitinai ir rūpestingai išauklėjai, ačiū už palaiminimą, kurį suteikiai, išleisdama manę į svietelį... ačiū, kad davei man svietaį pažinti pirmiau, negu nuo Tavęs atsiskyriau...

Ačiū Jums, seselės, broleli, už prisirišimą prie manęs, už tą meilę, kuria mane mylėjote: ačiū už užuojautą man vargeliuose esančiam....

Ačiū, draugai, vienminčiai mano, už prijaunimą už draugiškus žodelius: už meilę, paguodą ir viską, ką tik dėl manęs gero padarėte. Ačiū nuoširdžiai!

Ačiū ir jums, priešai manieji, nuo jūsų išmokau atskirti *gerą ir blogą*, ačiū už suteiktus mano širdžiai smūgius, už aštirus žodelius... Ačiū visiems!..

Tik nedėkui Tau, manoji žvaigždėle, kurią buvau pamylėjęs visa širdimi. Neačiū Tau, širdies drauge, kad sužinojus visas mano širdies paslaptis, pagrižai atgal, prie savo senojo, dėl manęs svetimo — kasdieninio gyvenimo...

Kentėsiu vienas, kol gyvas būsiu, o Tave, žvaigždėle, amžinai minėsiu, kad parodei man naują kelią ir išmokinai saugotis meilių žodelių...

Verksiu vienas, dūsausiu vienas, kentėsiu vienas — nebėra daugiau širdies draugės!..

Sudiev, tėveliai, broleliai, sesutės! Sudiev! mieli mano draugai! Jau iš vakarų ša-

lelės kanuolių (armotų) girdisi trenksmas — priešas, siaubūnas ateina jaunučių bernelių trokšdamas... O gal da pasimatysime, ant Tėvynės griuvėsių paraudosime, padėjusime ir liūdną dainelę padainuosime... Sudiev! gal ir ateis laikas, kuomet užšvis saulelė ir Lietuvos padangėj.

Sudiev! Sudavijai! Gaila man tave palikti. Tu inkvėpei man meilę Tėvynės Lietuvos!..

Ir gailiai skausmus išliejęs ryšulėliu ant pečių nešinas, jaunasai bernelis žengė per Nemuną laimės ieškoti...

— 0 —

LIŪDNOS SUKAKTUVĖS.

Sutems tamsi naktuzėlė
Nudergs dargus oruzėlis:
Kur aš pernakovsiu,
Nakvynėlę gausiu.

(Daina).

TAI jau šale viešo kelelio stovi kryžius, o šale jo stulpas su parašu: "Dveji metai nuo to laiko, kaip apsiverkė motinėle, išleisdama karužen vienintėlį sūnelį". "Vieni tremtinio gyvenimo metai"... Apie kryžių minios nuilsusių, išalkusių, pusplikių vargdienių netekusių visko, kas brangiausia.

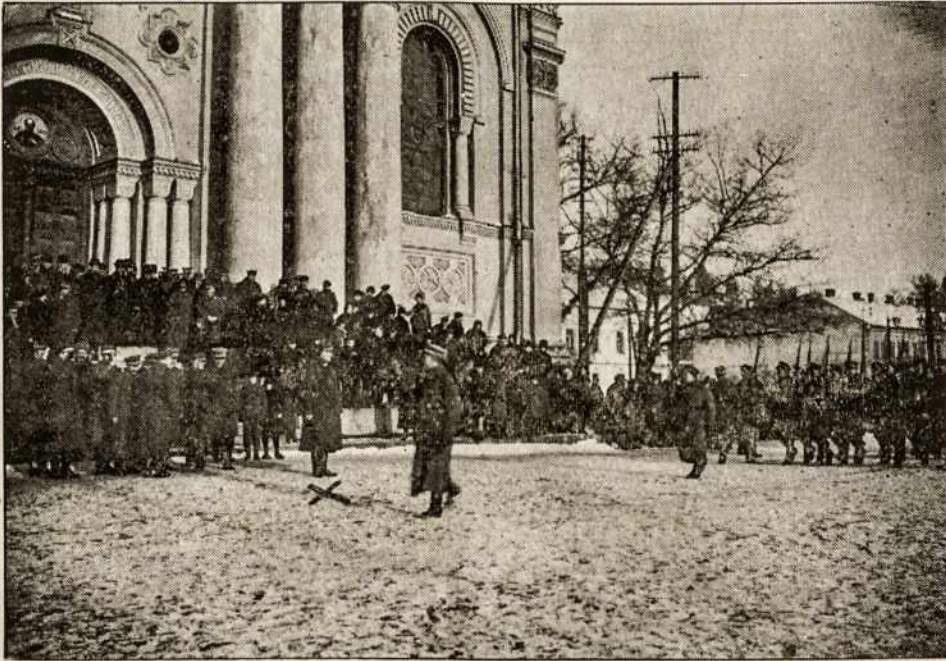
Nieko vargšai neturi, tiktai brangiausias turtas-širdis tyra paliko. Atsilsi vargšas valandėlę, kad vėl neštų ir toliaus likimo kryželį; tik šiandien čia apsistojo bendrai siūsti Augščiausiam karštos širdies maldos: aukoti savo vargelių Jo garbei...

Sermēgius, kuriuo remiasi tauta, aiškiai pamatē, kad jisai užmirštas, paniekintas ir tik jis vienas neša sunkų tremtinio kryželį. Jisai labiausiai jaučia nustojęs Tėvynės. Tenai nors jį visi apgaudavo, bet turėjo nors menką pastogėlę. Tai jį ramindavo, palengvindavo nešti sunkų vargšo gyvenimą. Tenai vakaruose jisai nebūdavo alkanas: savo prakaitu užsidirbdavo duonos ne tik sau, bet ir kitiems, savo draugams

sus žmones: kaip didelė audra su žemėmis sumaišo gražiausius javus, taip ir mus su žeme sumaišė įniršusi pasaulio audra....

Vėlybą vakarą nuneša rodos širdį ten, kur Nemunėlis krauju teka, o Šešupės krantai padabinti kapais. Prisimeni pirmąjį gandą, kada karas prasidėjo, o Lietuva liko arena kraujui lieti.

Nulekia mintis skrajūnėlė į tą vietą, kame prieš porą metų buvo kovos laukas ir

Sausio 6-tą dieną — metinė šventė įsteigimo Kauno Komendantūros. Tarpduiryje buvusio rusų soboro, dabar katalikų Kauno įgulos bažnyčios, stovi ministeriai ir šiaip įžymūs valdininkai.

X Kryžiumi paženklintas buv. Vyriausias Karo Vadas generolas Liatukas.

ar priešininkams, su kuriais tekdavo jam susidurti.

Šiandien jam metami trupiniai nuo šviesuolių stalo. Čia arčiau jisai pamatė meilę žmonių. Viena jisai dabar žino: melsk Tą Vargšą, kurio jisai mokslą išpažįsta, kad Jisai teiktūsi užtarti už varguolį prieš Augščiausią, kad palengvintų kentėti ir duotų kantrybės laukti pabaigos.

Dveji meteliai nuo to laiko, kada išgirsta pirmas šūvis: ir sudrebėjo lietuvių širdys, nežinojo, kas daryti, nes tik tėvelių pasakoje karas buvo buvęs Lietuvos dirvonuose. Pirmasai šūvis sujudino orą, o su juo ir vi-

daug krito jaunųjų bernelių; visa žemė buvo krauju aptaškyta, o tūkstančiai mirštančiųjų šaukė, kas kaip galėjo ar išmanė!

Atsimenu aš, kaip liūdnas nuvargęs, netekęs gimtinių pastogės, klajojau po mūsų laukus. Niekas nieko nesalydavo, liepdavo dar eiti valgyti į bendrą stovyklos virtuvę, kurioje maitinos daug senelių ir jaunų našlaičių.

Einu, dairaus. Reginys bausis, nes jaunas žmogus čia kenčia su nutrauktomis kojomis, arba rankomis; kitas sukaptas, su badytas, lyg kankinys!..

Sunku yra tai matyti. Bet gyvenimas priverčia ten būti, kur kartais nė sapnuote nesapnavai. Čia seselės riša žaizdas, o sanitarai neša, neša toli nuo kovos lauko gydyti, kad paskui vėl kovotų...

— Žmogau! — išgirdau balsą netoli tos vietos, kur stovėjau.

Prieinu arčiau. Guli ant šono vienas jaunas kareivis be kojų ir be vienos akies, be to, krūtinėje žliurgsi dvi mirštami žaizdi. Viena ranka pridėjęs kaž-ką prie lūpų. Arčiau pažiūrėjęs pamačiau, kad bučiuoja, ar bent stengiasi bučiuoti kaž-ką spindintį.

Man bestovint, priėjo dvi seselės ir vienas jaunas vaikinys. Saulutė apšvietė paskutiniu spinduliu kareivio veidą, ir jis lyg kiek atsigavo. Pamačiau, kad jiisai nori kaž-ką pasakyti. Padaviau vandens, bet negėrė.

— Atiduok šitą kryželį Katrytei ir pasakyk, kad aš... jau negrįšiu.

Nutrukė. Atsikovėjęs tyliai svetima kalba pasakė dar: — Močiutei nuo manęs "priviet"... motinėle mano!"...—

Nutilo — amžinai.

Papūtė vėjelis. Visur tylu, tik kai-kur girdėtis mirštančio sunkus atsidūsėjimas. Kitur — duobkasiai kasa didžiausius griovius — "brolių kapus". Saulutė nusileido ir lengvas rūkas pradėjo dengti paviršių žemės.

Vėl atmenu... šaltą naktį, kada vejami iš po kulkų bėgome per sniegą. Pusto, šalta... Kur vienas nuėjo, kitas neras. Tarsi didžiausios vilnys, sniego ir žemių, viena po kitos lygina žemę, kad neliktų nė pėdos. Tokioje pūgoje bėgome pirmą kartą taip toli, taip greitai — į nežinomą šalelę! O kiek pakeliais liko — sušalo! Atskyrė tėvus nuo vaikų, vaikus nuo tėvų, — klaidžioti ir laimuzės ieškoti svečioje šalyje...

Bėgame visa manta ant pečių nešini. Vis mus dar viliojo Gedimino pilis — Vilnius, Lietuvos širdis.

Nuvargę, išalkę, atsiskyrę nuo savųjų radome kalną, rimtai užsimąsčiusį ir, rodos klausiantį, mus:

— Vaikeliai! kur jūs bėgate, ko jau vilties nustojote: eikšiakit, apžiūrėkite griuvėsius, tai jie pasakys, kad Lietuvos

vardas amžiasis nežuvo, nors jos vaikai nevieną smūgį kentėjo! Eikšiakite, broliai, čia sužinosite, kad lietuvių niekas išnaikinti negali! Jisai turi tokią ugnį krūtinėje, kuri jį ir didžiausiam varge gaivina... Eikite, kaip kad jūsų tėvai protėviai, ant mano krūtinės susitarkite, kas toliaus bedaryti! Aš atsiliėpsiu į jus senovės karžygių, dainių lūpomis!..

Taip, rodos, kalbėjo mums Gedimino kalnas, kada mes jį iš tolo pamatėme.

Ne kartą nupuolusi dvasia tenai ant pat jo viršūnės atsigaivindavo. Tenai prisiekiau mylėti, ir mylėti ne žodžiais, bet darbais, kelti tėvynę iš griuvėsių. Ne tik aš vienas, bet šale savęs mačiau jaunas širdis, kurios prižadėjo pasišvesti, atsiduoti šaliai, gaivinti, nes matė kraują, matė ašaras, matė didžiausius gaisrus!.. Girdėjo duslų mirties baubimą, nuo kurio gimtinėje trobelėje nė vieno lango nebeliko!..

— Lauksime, kolei baigsis karas, — kalbėdavo Vilniuje žmonės. — Čia bažnyčios, draugijos; čia eina laikraščiai, galima knygų nusipirkti; čia jaunesni gali gauti darbo, o senesniems, nors trupinėliai, vis tik tenka. Juk čia Lietuvos širdis — kurgi mes daugiau beeisime.

Sutinki, būdavo, ne kartą šv. Jurgio prospekte kokį nors "dėdę". Jisai sau pypkę įsikandęs ir traukia, lengvai žingsniuodamas plačiu šalygatviu. Kartais, atsistoja, pypkę į ranką paima ir stebis, žiūrėdamas į langą, prikrautą visokių brangenybių. (Paprastai "dėdės" eidavo žiūrėti miesto vakarą, nes, mat, prie šviesos dailiau atrodą).

Matydavau seniau atvažiuosį iš kaimo žmogų mieste: toks būdavo bailus, ramus, pats bijodavo, kad kam kelio nepakliudžius. Čia-gi Vilniuje visai kas kita. Nepaiso nieko — jaučias kaip kur nors Dobiliškiuose ar Pamiestiškiuose.

Jeigu paklausi: — delko, dėde, čia toks drąsus, taip nelenki publikos, žengi plačiais žingsniais, rūkai pypkę, nešioji miline, kartais prie lango stapteli, — tai drąsiai atsakys: — O ką! Tu manai, kad čia mes kažki kur esame — gi Vilniuje, vaike, jei nori žinoti! Juk čia mūsų sostinė: ko gi bijoti.

Senai norėjau pamatyti Vilnių: turtingas, brač, miestas!

Eina ramiai; kalbas po kelis sustoję ar eidami.

Atsiminė man lenkų sostinė. Būdavo, atvažiavus miestan kaimietis lenkas, tai kaip atsistos prie kokio lango, pasidės pie no podynes, tai tu nueisi nusipirksi, kas tau reikia, da su draugu pakalbėsi, pareidamas ir vėl pamatysi vis da labiau tebesistebinčius kaimiečius.

Mūsiškis — ne lenkas. Mūsiškis niekuo netiki, turi savo nuomonę. Jisai ir čia, kažinkur nuklydęs, negali priprasti prie vietinių gyventojų:

— Kaip jie prastai valgo! — Arba: — biauzybės ir šventą dieną dirba.

Neilgai taip gyvenom. Iš dviejų Vilniaus šonų pasigirdo vėl tie pragaro balsai. Vėl visus šiurpas pakratė. Pamatė, kad vėl gresia pavojus, bet jau didesnis, nes reikės bėgti ir visai iš Lietuvos žemelės!.. Pasiėkė giliausią lietuvio širdies stygą ir užgavo ją gandas, kad reikės su tėvyne skirties!..

O čia diena po dienos artinas perkūnijos, nešdamos mirtį, o pirma savęs spaudamos ašarėles...

Apleidome savo sostinę, išėjome keliauti, sau laimės ieškoti: kur mūsų eita, šalia kelio kapas, o ant kapo kryžius ar medelis...

Ne gegutės kukavo vyšnelių sodelyje, ne sesutės dainavo, išleisdamos vyriausią dukrelę į svečių šalelę, bet išleisdami mus, verkė rauduoja mūsų tėvai, broliai, sesutės, giminėlės. Nors atjautė, koks vargelis reiks čia mums vargti, bet da nesuprato, kad čia mums gresia daug didesnis pavojus už patį karą...

Kad būtų žinoję, būtų neleidę į tokį vargelį...

Visi šiandien galime pasakyti: sunkus yra vargšo tremtinio gyvenimas! Pirmiaus, jeigu nebūdavo kam pasiguosti, žaliasis miškas savo raudomis mums pritardavo, o dabar ir tie miškai mūsų nesupras, nes ne jie išauklėjo mūsų sielą!

Nors pasaulis dar šėlsta, viskas verda kunkuliuoja, krūvon maišos ir tame verpete ne vienas mūsų jau žuvo, bet matyt tolimo kelio žvaigždė!.. Erškėčiais nuklotąjį kelią nuplausime savo krauju ir ašaromis, bet vis tik pasieksime tą žvaigždę ir, paėmę vėliavą, šauksime brolius vienybėje dirbti, brangiąją Tėvynę Lietuvą gaivinti.

Atstatysime Naują Lietuvą — ir sužaliuos derlingi laukai, pasigirs šienpiuvio dainelė, o šiuos baisiuosius metus rašysime istorijos lapuosna, kad žinotų pasaulis, kaip lietuvis yra kantrus, ką jisai yra patyręs ir koks gajus!

Lietuvis, kaip buvęs, bus!

— O —

ATSIMINIMAS.

Pavasario rytas meilus...

Žibutės žydėti pradėjo;

aš gaudau kvapus

nuo sodo, kur paukščiai čiulbėjo...

Aš sėdžiu ir knygą vartau.

Gėriuosi besprogstančioms kekėms...

iš tolo matau,

viršūnės nusėtos plaštakėms.

Toli, pamiškėj: tiu-liu-liu,—

girdžiu piemenėlis dūduoja...

ant medžių žalių,

gegutė: vai, ku-ku, kukuoja...

Prisėdo prie mano šalies

draugė minčių mano, svajonių;

ant mano peties

uždėjus rankelę dūmojo...

Gyvenimo Rytas, anksti

Sutiko man jauną širdužę:

rytojaus, skauti

Man, svajonėse rodės dienužė...

Aplinkui — vien žiedus mačiau;

o kelią lapeliais barstyta,

krūtinėj, jaučiau

kad viską mylėti man skirta...

Mylėjau, mylėjau karštai

Tėvynės miškus, kalnus, pievas...

o čia — kaip matai

Prabėgo meteliai, kaip dienos...

Bet meilė negęsta širdy!

Mylėdamas šalį Lietuvą,

jaučiu aš savy

tą galią, kur niekad nežūva!..

A. Vaičiūnas.

Tėvynei Atgimstant.

UŽ TĖVYNĘ!

Visi į eiles sustosim
Ir už Lietuvą kovosim,
Marš, marš, bernužėliai, marš!

— Penkių šimtmečių prakeiktos vergijos atbundančio milžino-vergo dusliu balsu Tave meldžiame:

— Gelbėk mus Viešpatie!

Tenai, kur Gedimino, Vytauto kapai, kur per penkis šimtmečius svetimų gaivalų, užgrobikų, lietuvių papročiai, būdas ir kalba buvo niekinami, kur po šiaudų pastoge karta kartai kvėpė lietuvių dvasią, kur motinėle naujai gimusį kūdikį, žinodama kad jis turės vergauti apraudodavo, nes neišsiblaivys greit Lietuvos padangė, tenai stauga kiekvienas pajuto savyje naujai atgimusią galiūno-milžino dvasią! Atgimė ir eina į kovą, bet šiuo kartu ne svetimus pulti, bet gintis.

— Gana to jungo!!

— Gana to jungo!! — Tas balsas, kai vilnis užliejo Lietuvą. O jaunimas jį išgirdęs eina, joja, renkas ant protėvių ne kartą krauju aplaistytos žemės!"

— "Petys-gi į petį!" skamba šiandien visoje Lietuvoje. Atbudo milžinas, garsus savo tolimesniam praeitim lietuvis. Pažino, kas jo priešas, ir ima ginklą į ranką.

Lietuviai eina ginti savo teisių, savo šalies. Lietuvis-gi, jei pasirijo ką padaryti — padarys, jei pasirijo laimėti — laimės arba žus!

Jeigu lietuvis pasirijo kovoti ir laimėti, tai tik tada paleis ginklą, atgniauz savo pūsletą kumštį, kada pergalės arba žus.

Jie eina į kovą nevarami.

Senutės pasakoja apie bočių narsybę, motinos laimina duodamos kardą ir karštai bučiuoja savo sūnelį, kuris eina savo krauju pirkti Lietuvai Laisvę! Senas tėvas duoda vienatiniam savo vaduotojui pabalnotą žirgelį ir laimina į kovą už Tėvynę. Ir se-

nio krūtinėje užvirė lietuvių kraujas!... Jau na mergelė sega savo berneliui rūtas, kaip amžiną ištikimybę.

Spaudžia jį prie karštos krūtinės ir šnabžda:

— Pirk Lietuvai laisvę!

Ji tiki, kad tik jaunieji broleliai kovos lauke apgins gimtinį kraštelį, apsaugos jos rūtų vainikėlį.

Laiminga, Lietuva, tokių vaikų susilaukusi!

— Kelkis, kareivi-milžine, iš kapų ir tu kanklininke!

Jau jūsų ainiai laisvę pajuto!

— Drebėkite priešai, nes Lietuviai pasiriję ar žūti, ar laimėti.

— Laimėsime!..

Prakeik motina tą vaiką, kuris broliams kraują karo lauke už tėvynę liejant neina jiems į pagalbą. Geriau būtum nepagimdžiusi jo!!!

— Šventas galybių Dieve, padėk mums!

— Lietuva! Tu vėl karo laukas, bet jau paskutiniu kartu!

— O —

VADAS.

Veidą pilną paslapčių
Uzsiklėstęs dūmomis,
Rodos, kad išnetyčių
Kalba jis su žmonėmis;
Skruostai rūstūs apsiniaukę,
Bet kiekvieną savep traukia.

M. Gustaitis.

ŠSIŽIOJA baisusis smakas ir gelanda dantis, rengdamasis praryti, kas buvo statoma auklėjama dešimtmečiais. Praryti, kad savo viduriuose sumaišyti su šiukšlėmis. Dunda perkūnai, dangus apsiniaukęs, trošku. Iš trijų kampų kyla audros ir nori į purvą sumaišyti mūsų trispalvę vėliavą!...

Baltasis aras lakioja virš mūsų galvų ir taikos, kur įsikabinti, kad vėl gert kraują, kaip amžiasis gērė.

Čia, viduje, veislingi parazitai tunka, kaip ir seniau mūsų krauju ir prakaitu, ardydami ir kenkdami Tautos atgimimo darbui.

Ir daug dar plėšrių paukščių skrajoja Tėvynės padangėje ir žvėrių pasislėpusių tyko, kad draskyti kiekvieną Tautos gyvybės apsiareiškimą!...

Atbunda tauta ir purtosi visų tų, kurie migdė ir užmigdė ramiai gērė Tautos kraują ir tuko, penėjos...

Už tai, dabar taip visi puola da su didesne energija, kad galėtų vėl naudotis. Bet... atbunda milžinas, jau akis trina ir ne duos save migdyti.

— Gana!

O aplinkui Tėvynės priešininkai gelanda dantis kad praryti, amžinai praryti!..

Vadas stovi pasirėmęs kardu; paskendęs giliausiose mintyse. Jam likimo duota ir pavesta tūkstančiai gyvybių žūtbutinėje kovoje, su visais priešininkais. Jis pastatytas Tėvynės Sargu, surinkęs Tėvynę mylinčius vaikus eina ginti Tėvynės sienų: aptverti tvorą, kad darželyje galėtų augti ir bujoti gyvos gėlelės...

Sunkus tai uždavinys. Visa liaudis akis atkreipus laukia paliepimo, laukia išgelbėjimo, kaip jūroje, kada laivą aptinka audros; visi kreipia savo veidą ir išgaščio pilnas akis į vairininką. Rymo kardu pasirėmęs jau ne vieną valandą... Jam pavestieji jau kovoja su priešingomis bangomis. Jaučia kiekvieno gyvo bernelio svarbą...

Pats vienas, nuo visų atsitolinęs stovi sargyboje.

Pasiuntinys beldžiasi į duris:

Praneša kad mūsiškiai laimėsią, bet da baisi kova verda.

— Į Tavo Viešpatie rankas pavedu savo didvyrių likimą!

Nusviro vado galva, išgirdus, kad žuvo keli karštai Tėvynę mylinti vyrai.

...ir gailios ašaros pradėjo riedėti per skruostus, per kardo makštis...

— Ko prakeikti lendate kaip vagys, ko norite?!..

— Ar negana kraujo šimtmečiais išgerto?!..

— Nesiduokime praryti! Užspringsite ir patys galą gausite!..

Kitas pasiuntinys praneša, kad pavojus laikinai prašalintas.

Vado akys nušvinta! Giliai, giliai atsidusęs, paslijo ant kieto stalo ir nuovargis paėmė viršų.

Užmigo.

Sapne ateina pas jį kelių amžių garsūs kovotojai mūsų protėviai ir pabučiavę išdžiūvusias lūpas liepia kelti ir eiti neatsilsiant tolei pakol Laisvės Liuosybės ir Meilės saulė neužtekės Tėvynės padangėje.

— Tu laimėsi, nes mes iš dausių šalėlės tau padėsime... Į tavo rankas mes atidavėm šalies likimą, nes tu mūsų dievų paskirtas, kad išliuosuotumei šalį.

Pabudo vadas ir greitai išėjo. Atėjęs į mūšio vietą, kur buvo keletas užmuštųjų, da kartą prisiekė, kad tik per jo lavoną peržengę priešininkai bus Tėvynės valdytojai...

Ir dienai auštant vadas vėl pirmas ėjo į kovą su kardu rankoje.

Aplinkui jį tūkstančiai nesenai pas jį atvykusių bernelių skverbės pirmyn. Vadas nejautė nuovargio, nebuvo pas jį išgaščio, ir žengė mindamas sau platų kelią...

III

Nepriklausomos Lietuvos iškilmės — karžygius sustojusius į eiles sveikina vadas ir dėkoja už pasidarbavimą. Aplinkui kariuomenę didžiausia minia — atėjo karžygių ir vado pasveikinti.

Įspūdinga valanda, vadui prakalbėjus visiems pradėjo riedėti ašaros.

— Už Tėvynę ir darbo žmonių reikalus mes kovojame!

Darbo žmonės įdegusiais veidais, kietomis rankomis jam ranką spaudžia su ašaromis akyse, sveikina vadą ir tuos karžygius, kurie jau kraują lieja už Tėvynę.

— Visi eisime kartu, nes visiems brangi Lietuva! sušuko minia.

— Valio! Nepriklausoma Lietuva! Valio! Muzika pagavo minios jausmą ir "Lietu-

va Tėvynė mūsų" pasigirdo iš tūkstančio krūtinių.

O vadas, giliai susimąstęs, nes prieš jį daug, oi daug sunkaus darbo!

— Tada numirsiu, kaip galvą padėsiu, arba Tėvynę laisva matysiu...

Pailsys nemalonus,
Kad Tėvynė varguose,
Dienomis ir per sapnus
Veikia, būdi jo dvasia,
Kaip apglobus ten Lietuvą,
Kur liepsnoti skliautai griūva?

M. Gustaitis.

— 0 —

KARIŠKIŲ LAIDOTUVĖS.

I.

...Penki karstai brolių kritusių Radviliškio mūšyje.

UO lapkričio 19 d. 1919 m. vakaro prasidėjo kovos Lietuvos sūnų su tais, kurių visa širdimi jau iš seniau neken-tė t. y. vokiečiais-plėšikais, kurių pati vokiečių valdžia atsisakė. Patrankos dieną ir naktį gaudė, kulkos vaidžiai traškėjo, vežimuose sužeistieji dejavo ir šaukė dangun atkeršijimo...

Kovos tęsėsi be pertraukos tris dienas. Didžiausiu inirtimu ėjo lietuviai kareivis, atstatęs aro krūtine, žibančiomis keršto ugnimi akimis ir tvirtu, nežinančiu baimės žingsniu...

Ėjo ir ėjo!.. Laike trijų dienų Šiauliuose buvo panika ir vokiečiai nešdinos visomis gatvėmis vakarų link. O mūsų karžygių dalis jiems "spirgino"...

Tai buvo mūsų, kokio Lietuvos kareivis, Lietuvos valstybę atstačius, lig šiol dar nebuvo matęs ir jautęs.

Bermontininkai krito ir bėgo, bėgo ir krito!.. Kas suskaitys, kiek jų žuvo?! Bet jį nuklotą kūnais lauką pasižiūrėjus, net baisu darėsi! Krito ir mūsų jaunų brolių kareivių ir karininkų. Bet krito, sulyginus su priešu, daug mažiau.

Už Tėvynės Lietuvos Laisvę galveles padėjo!..

II.

Lapkričio 25 d. Šeduvos miestelyje buvo 4 kareivių ir 1 karininko laidotuvės. Šita žinia, kad Šeduvoje bus laidotuvės, jau iš vakaro aplėkė miestelį, ir visi ruošėsi atiduoti kritusiems broliams paskutinę pagarbą. Miestelis buvo padabintas ir skaidrios saulutės deimantiniais spinduliais išpuoštas..

Apie 10 valandą pamatėme iš komendantūros išnešant penkis karstus: 3 juodus ir du baltus, kuriuos kunigas su visomis iškilningomis procesijoms vėliavomis atlydėjo per miestelį bažnyčion.

Prasidėjo gedulingos pamaldos už garbingai kovos lauke kritusių brolius. Pamaldoms atvyko pulko vadas pulkininkas Glovackis, batalionų vadai, pulko karininkai ir kareivių dalys, kurie kartu su susirinkusiais žmonėmis pripildė bažnyčią. Laike Mišių giedojo dainininkas A. Vaičiūnas solo ir protarpiais vietos varg. Tautkevičiaus vedamas choras.

Pasibaigus pamaldoms, procesija pamažėli traukė kapų link. Didžiausia minia, draugai kariškiai, daug vainikų su įvairiais parašais:

— Mylėk, Lietuvi, savo žemelę. (Nuo kariškių).

— Žuvusiems Radviliškėje 21—XI—19 m. Amžina garbė Jums, Lietuvos didvyriai! (Nuo II gusarų eskadr.).

— Mūsų kraujas suteiks Jums laisvę.

— Už Tėvynę ir tiesą žuvusiems karžygiams.

— A. a. P. Puidziukui. (Nuo I kulk. kuopos).

— Garbė žuvusiam karūžai Katiliui.

— Garbingai žuvusiam karininkui Urbakoniui nuo 1 kuopos — ir daug kitų, kurių tarpe keletas buvo be parašų. Už vainikų ėjo būrelis karininkų ir keli būriai kareivių rikiuotėje. Šalimis buvo išstatyta garbės sargyba nuo šventoriaus vartų lig kapų. Tuoju už karstų ėjo N pulko mokojoji kamanda su savo majoru pryšakyje.

Aš, paējēs ī šali, lētai žengiu: prieš
mano akis keli karstai, kuriuose guli jauni
tautos vaikai — žaliukas jaunimas!..

išlieti, galvelės padėti... jie mirė, mirė sun-
kiose kančiose, žaizdose, bet jų darbai —
nemirs!..

LIETUVOS KARININKAI LENKŲ FRONTE.

— Ko tamsta verki? — paklausiau vie-
nos moteriškės.

— Gal ir mano sūnelį lydi... — atsakė
šluostydama ašaras moteriškė. — Išleidau
jau daugiau pusės metų, da jo nemačiau...
Ant Daugpilio fronto... — tęsė toliau.

Mergaičių gailestį aš atspėju: jauna
širdis gaili jauno vaikino... Gal nėra savo-
sios mergelės, kad apraudotų, gal yra, bet
jaunoji mergytė nežino, kad jos mylimąjį
širdies žiedelį jau į kapus, drauge su bro-
leliais, ne vieną, neša.

Grazūs, tankiais medžiais apaugę Šedu-
vos kapai. Juose buvo paruošta penkios gi-
lios duobės, kur ir palaidoti kareiviai su sa-
vo vadu, o ant kapų išdygo nauji balti me-
diniai kryžiai su parašais.

Pasigirdo trys skardžios salvės, kunigo
“Viešpaties Angelas” ir... šių penkių jau-
nuolių kaip nebuve. Augino motinėlės, mo-
kino, rengė gyveniman, bet... pašaukė Tė-
vynė ir... už žmonijos laisvę reikėjo kraujas

Drebės dar nevienas Lietuvos priešas
nuo lietuvio karžygio pūslėtos rankos!..

Atbunda senovės didvyriai karžygiai ir
galanda surūdijusį kardą, dairydami, kur
stovi priešai, neklausdami kiek jų tenai yra.

—O—

BOČIŲ OBALSIS.

(Skiriu broliams karžygiams fronte).

Pirmyn, pirmyn į kovą žūt-būtinę!
Pirmyn, vaidylos, kviečia mus visus!
Į kovą šventą, kovą paskutinę;
Ar žūsim, ar tėvynė laisva bus!

[kos.

Aplinkui audros staugia ir perkūnai tran-
Mirties šmėkla jau tiesia mums nagus!..
Už ginklo broliai! štai aušra mums švinta!
Gana kentėti, gana gimdyt vergus!..

Šautuvas man brolelis,
O Vytis kelią švies:
Aš švytrūjį kardelį
Priglausiu prie širdies...

Į kovą, broliai, žūt-būtinę,
Užtraukim naują sutartinę,
Drebėkit priešai! — puotą rengia
Į kovą štai Lietuviai žengia.

Valio, valio! į kovą paskutinę.
Pirmyn! vaidylos kviečia mus visus!
Už mūsų brangiąją gimtinę,
Valio! valio... Tėvynė laisva bus!...

A. Matutis.

PASAKA.

ADOSI viena šalis, kuri tūnojo tamsumos amžiais apsiausta, nes jos nesiekė saulės spinduliai nei gūvios žmogaus dvasios kūriniai. Iš tos tai nežinomos šalies vienas skurduolis keleivis pribuvo į žemę, kuri amžinai spindi saulės spinduliuose ir kurioje nesibaigiančiai žydi visad gaivios dvasios gėlės.

Tas skurduolis keleivis, gyvenęs kurį laiką toje laimės žemėje, sugryžo į savo tėviškę ir savo šalies piliečiams apskatinėjo negirdėtus ir nematytus daiktus.

— Buvau gražiame ir turtingame krašte. Mačiau milžiniškas dirbtuves, kuriose triūsia darbininkų tūkstančiai; jos tai maitina žmonių milijonus ir kraštui teikia gerbuvį. Patiko man viskas ir labai gailėjau, kad panašaus ko nesiranda mūsų šalyje.

Ir visi, keleivio klausantieji, gailėjosi, kad pas juos nesiranda to visko.

Jis gi toliaus kalbėjo:

— Daug žavėtino girdėjau. Skambino mistras, o iš po jo pirštų plaukė giesmė tiesiog į širdį ir iš akių triško ašaros. Mistras žavėjo visų širdis ir visos buvo jam atsidavę. Muzika užžavėjo mane ir labai gailėjau, kad josios nesiranda pas mumis.

Ir visi, keleivio klausantieji, gailėjosi, kad pas juos nesiranda muzikos.

Jis gi toliaus da kalbėjo:

— Vieną rytmetį pabudau labai anksti ir kalnų viršūnėse regėjau saulėtekį. Neišgaliu išreikšti tų įspūdžių, kokiais buvau persiėmęs regint nuostabius saulės spindulius. Laimės šalies gyventojai gali kas dieną regėti tuos stebūklus. Aš gi puoliau ant kelių prieš tą reginį ir verkiau, kad tos nuostabios saulės nėra pas mus.

Ir visi, keleivio klausantieji, gailėjosi, kad jų nepaliečia nuostabūs saulės spinduliai.

O jis toliaus tarė:

— Ėjau miesto gatve ir prieš mane mažas vaikutis skubėjo į mokyklą. Vienoje rankutėje laikė knygas ir sąsiuvinius, kitoje rankutėje turėjo pusryčius, suvyniotus į popieri. Gi gatvės kertėje stovėjo žilaplaukis senelis, ištiesdamas prieš save drebančias rankas, o jo akys meldė pašalpos. Vaikutis pažvelgė į senelį, ašaros gi pasirodė akyse ir vargšui seneliui atidavė savo pusryčius. Į prieglobstį paėmiau tą vaikutį ir glamonėjau, jausdamasis laimingas, kad randasi panašieji vaikučiai ir pas mumis.

Ir visi, keleivio klausantieji, džiaugėsi, kad ir pas juos randasi panašieji vaikučiai.

Ir nuo to laiko daugiau nebepavydėjo laimės šalies gyventojams, valdantiems dirbtuves, kurios kraštui teikia gerbuvį, nei mistrui, kurs užžavi klausytojų širdis, nei nuostabiam saulėtekiui, kurį laimės krašto gyventojai gali kas dieną regėti...

IŠPILDĖ PALIEPIMĄ.

Šeimininkė (tarnaitei). Mare, nueik į gelžkelio stotį ir pažiūrėk kada traukinis eis į Vilnių?

Po trijų valandų Marė sugrįžta.

Šeimininkė. Ką veikia taip ilgai?

Marė. Liepei Tamista pažiūrėti kada traukinis eis į Vilnių, tad aš laukiau ir žiūrėjau, kol traukinis išėjo.

Iš "Perkūnas".

PAVEIKSLŲ PARODOJE.

Žmona. Žiūrėk, kodėl tas turkas galvą skepeta apsisukęs?

Vyras. Jis turi dešimts pačių, tai nėra nė dyvų, kad galvą į skepetą suka.

A. Matutis.

Paliuosuotasis Vergas.

IENAS didis turtuolis, kurs buvo gailiaširdis ir geras savo pavaldžiams, troško savo vergą padaryti laimingu. Tai gi, suteikė jam liuosybę ir padovanojo laivą, prikrautą visokiomis gėrybėmis.

— Rengkis kelionėn, — tarė turtuolis paliuosuotajam vergui. — Plauki į svetimas šalis, patinkamai vartoki apturėtas gėrybes ir bent ką pelnysi, tai bus tavo.

Paliuosuotasis vergas išplaukė į platų jį vandenyną. Gi kelionėje pasitaikė, kad užėjo audra, o laivą vėtra užvarė ant uolos ir visas susiskaldė. Visi žuvo, išskyrus vergo, kuriam laimė buvo išlikti gyvu. Dasigavęs vienos salos krantų, buvo nusiminęs, be vilties, nieko neturėdamas pasauly. Taip beklajodamas vieną dieną paregėjo prieš savę didelę ir gražią pilį, kurios link pasuko, o didžios žmonių minios išėjo jo pasitikti, nuoširdžiai sveikindami: „Sveikiname! sveikiname! Ilgųjų metų mūsų karaliui!“ Ir įsodinę į puikų vežimą, iškilniai lydėjo į karališką palocių, kur tarnų daugybė jį apsuoko, sveikindami, kaip jį viešpatį ir atiduodami savo paklusnybę jo valiai.

Paliuosuotasis vergas, nustebeš, nenorėjo tam viskam tikėti, mintydamas, kad sapnuoja ir visa tą, ką matė, girdėjo ir patyrė, mintijo, esą vien tik vaizduotės apsireiškimas. Bet, patyręs aplinkybių tikrenybę, visiems tiems, kurie apie jį sukinėjosi ištikimybėje, maloniai išsitarė:

— Kas tai gali būti? Nesuprantu, dėl ko išaugštinate ir gerbiate žmogų, kurio nepažįstate ir, kurs yra vargšas, nudrįskęs klajūnas, kurio pirma nematėte, o užreiškiate savo viešpačiu. Tas viskas neapsakomai stebina mane.

— Viešpatie! — atsakė jie. — Toji sala yra dvasių apgyventa. Ilgai jos meldė Dievo prisiūsti kas met žmogų, kurs ant

jų viešpatautų ir Dievas jų maldų išklausė. Ir, kas met atsiunčia žmogų, kurį garbingai priimame ir apšaukiame savo karalium; bet jo garbė ir galybė baigiasi metų užbaiga. Tuomet atimama iš jo karališki rūbai, gi įsodinę į laivą nuirkluojame į apleistą, tuščią salą, kur jeigu būva jis išmintingas, tai prisivengia dėl tų dienų, kur nėra pavaldžių nei draugų ir turi leisti nuobodų, vargingą ir neapkenčiamą gyvenimą. Ir taip kas met aprenkame naują karalių. Tie karaliai, kurie pirm tavęs čia buvo, tai buvo tušti ir nieko nemanantieji apie ateitį, linksminosi visu savo galimumu, visai nemintydami apie jų galybės galą. Už tat būki už juos išmintingesnis ir mūsų žodžiai teranda ramumą tavo širdies gilumoje.

Naujai išrinktasis karalius atidžiai klausėsi viso to, kas buvo jam pasakojama ir apėmė nuliūdimas, kad taip mažai laiko tėra prisirengimui, kada savo galybės nebeteks. Tad gi, į išmintingus piliečius atsielpė:

— Patarkite man, išminties dvasios, kaip turiu prisirengti dienoms, kuriose turėsiu netolygoje ateityj gyventi vienu vienas?

— Nuogas pas mus atėjai ir nuogas būsi išsiųstas į tuščią salą, apie kurią tau kalbėjome, — atsakė dvasių viena. — Dabar gi esi karalium ir gali daryti, kas tau patinka. Taigi, siūski darbininkus į tą salą — testato namus gyvenimams, tepūrena žemę, tepuošia apielinkes. Apleista žemė persimainys į derliaus dirvas, žmonės keliaus ten apsigyventi, tuo būdu pasistatydinsi naują viešpatiją dėl savęs ir tavo pavaldžiai iškilniai pasitiks tavę, kuomet neturėsi valdžios ant mūsų. Žinoki, kad metai yra trumpi, nematai, kaip prabėga, delto tai nieko nelaukęs, pradėki darbą.

Karalius paklausė dvasios patarimų. Į apleistą salą tuojaus išsiuntė darbininkus ir

medžiaga. Ir pirmą negu išsibaigė jo karaliavimo laikas, visų apleista sala išrodė puiki, maloni ir žavi vieta apsigyvenimui.

Pirmieji karaliai, kuomet artinosi paskutinės karaliavimo dienos, mėgino save užmiršti, bet baimė ir sielvarta juos kankino; vienok paliuosuotasis vergas, o dabar karalius, su linksmumu laukė tos dienos prisiartinant, nes žinojo, kad suras džiaugsmą ir ramybę.

Paskirta diena prisiartinu. Paliuosuotasis vergas, kurs buvo aprinktas karaliui vienems metams, buvo iš jo atimta galybė, su ja prarado ir karališkus rūbus ir itilvikas buvo išodintas laivan, o irklininkai pradėjo irtis link salos.

Artinantis prie salos, žmonės, kuriuos jon pasiuntė, išėjo jį pasitikti su muzika, dainomis ir didžia garbe. Po to nuskyrė jį savo kunigaikščiu ir paskui jis gyveno patenkintas ramybėje ir laimėje.

Gailiaširdis turtuolis atvaizduoja mums Dievą, o vergas, kuriam suteikė liuositybę, yra tai pats žmogus. Sala kurion vergas pateko, yra tai šis pasaulis. Verkiantis ir nuogas jis pasirodo gimdytojams, kurie tai gyventojai nuoširdžiai pasveikina ir priima jį, kaip savo karalių. Draugai, kurie duoda patarimus, yra tai sąžinė ir gerosios žmogaus būdo ypatybės. Jo karaliavimo metai, yra tai trumpas gyvenimas šiame pasauly. Apleista, tuščia sala, yra tai būsiantis pasaulis, kurin prisirengia gerasis savo darbas, be kurių nebūtų laimingas.

Kame Teisybė?

Nesenai laisvamųjų laikraštis, kurs išeina Clevelande, buvo "indomus" straipsnis, užvardintas: "Klerikalizmas Lietuvai Pavojingas", po kuriuo pasirašo Jon. Šemoliūnas, kuris aksiomatiškai imdamas, sako, kad kiekvienas žino, jog Bažnyčia(?) visuomet yra didžiausias mokslo ir progreso(?) priešas(?). Nereikia jungti Bažnyčios arba "klerikalizmo" su "katalikizmu", nes girdi tas visai ką kitą reiškia, mat, "daug yra

katalikiškų kunigų, bet mažai iš jų randa-si tikrų kunigų".

Vėliau pamatysite, kokis kunigas yra "tikras katalikas" Šemoliūno akyse. Žodis "klerikalas" priklauso kunigui, bet ne katalikui ar šiaip religingam žmogui!.. Aiškiai matote, jog ne kunigai, bet Šemoliūnas platiną "tikrąjį" katalikų tikėjimą!

Ačiū Šem. dievui, jog... "tiesa, atsirasdavo vienas-kitas ir iš kunigų-klerikalų, kuris pasiryždavo skelbti žmonijai tikrąjį mokslą ir dorą(!)" Bet, dėja! "tokių ypatų darbais netoli siekdavo — jie būdavo ekskomunikuojami ir nuteisiami sudegimui ant laužo"... Žmogus tuoj pamintijai, kad tie "klerikalai" tai bent gi bestijos! Tik, pamintyk: degina ant laužo gerus kunigus!

Brolau, netiki!?! A-a, tai ir tavo akys jau apmulkintos tų "klerikalų"! Na, klausyk! "Gyveno gerai žinomas kai-kuriems... domininkonas Giordano Bruno". Tie "klerikalai" ant laužo sudegino tą žmogų vien tik už tai, jog tas "dievobaimingas" žmogus ėmė skelbti žmonijai tikrąjį mokslą ir dorą(!)

Gi pažvelgkime arčiau į tą Šemoliūno garbinamą kunigą:

Giordano Bruno gimė Italijoje, Nolos mieste 1548 m. ir įstojo į dominikonų vienuolyną. Nuo-pat mažatvės buvo linkęs į paleistuvystę... vienuolio gyvenimas jam nusibodo... ėmė skelbti naują tikėjimą žmonėms. 1575 m. "apskūstas" Giordano Bruno visai užsigynė savo sugalvotojo tikėjimo; jis, girdi, esąs geriausias katalikas. Paliuosuotasis vėl pradėjo toliau pramanytąjį savo tikėjimą skelbti ir traukti žmones nuo krikščionystės. Pamatęs, jog šitą kartą jau neišsisuks, pametė vienuolyną ir atsidavė pasileidimui. Visur besibastydamas leido palaidūno gyvenimą. 1579 m. Genevos mieste, Šveicarijoje, Giordano Bruno viešai atsižadėjo katalikystės ir priėmė kalvinų (protestonų) tikėjimą.

Netrukus tie patys kalvinai iškeikė ir išvijo iš savo tarpo už jo niekšystes. 1587 m. Giordano Bruno priėmė Liuterio tikėjimą Helmstadto mieste. Tečiau ir čia ilgai nepabuvo. Ir liuteronai, pažinę, kad Giordano

Bruno yra skirtinas niekšas, iškeikė jį ir išstumė iš savo tarpo.

Anglijoje Oxfordo universitetas ir-gi jo neprisileido, už ką prieš juos išleido knyga, užvadintą "Cena delle ceneri" t. y. "Pelenės Vakarienė", kurioje išsikilioja biauriausiais žodžiais. Kitoje knygoje "Clavis Magna" t. y. "Didelis Raktas" — G. B. mokina apie "burtus". "Il Candelai" knygoje skelbia biauriausią begėdystę ir paleistuvystę.

Ištikrųjų Šemoliūnas garbina labai keistus "mūčelninkus"! Protestonų kunigas rašo, jog G. B. suvis neturėjo tikėjimo, o Heumann'as, mokslininkas protestonas, pasakė apie Giordano Bruno "mokslingumą": "Gana su tokiomis kvailystėmis bevargti. Jos mus galutinai įtikino, kad G. Bruno galvoje nebuvo tvarkos".

Tarpe kit-ko Bruno mokino, jog 1) burtai yra pagirtini, Maižiešius ir pats Kristus buvo burtininkais. 2) Dievas nesutvėrė pasaulio, nes jis yra amžinas. Velnias bus paluosuotas. 4) Tik žydai paeina nuo Adomo ir Jievos.

Tas bedievių "šventasis" kankintinis buvo didžiausias paleistuvystės skelbėjas ir platintojas; mokino, kad skaistybė ir susilaikymas esanti kvailystė, jog kiekvienas turėtų turėti tiek mergų, kiek jis gali jų išmaitinti. Tai buvo šlykščiausias nemazgotburnis. Už tas blevyzgas, už tą žmonių tvirkinimą, Giordano Bruno buvo pasmerktas miriop ir sudengintas.

Dabar kiekvienas gali suprasti, ką "tikras kunigas" reiškia Šemoliūno tikėjime! Tiesą pasakius, Strazdas, Mickus, Buzovas ir kiti bambizai, tai da tikri "džentelmonai" prieš tą Šemoliūno "mūčelninką".

Toliau Šemoliūnas rašo, kad garsusis prancūzų chemikas Lavoisier būk "praktin-gai" patvirtinęs Bruno teoriją, jog "nė siela, nė Dievas negali būti forma be materijos-medžiagos", nes "medžiaga negali būti sunaikinama bei padaroma". Todėl gi negali būti nė Dievo, nė sielos, o jei Dievo nėra, tai nėra ir nuodėmės. Už tat gi, nesiduok "klerikalams" akis muilinti, jog vogti, šmeižti, meluoti arba paleistuvauti ir tt. yra kokis "griekas". Šv. Raštas, pats Jėzus ir Apaštalai seniau žmones mulkino, o

dabar popiežiai, vyskūpai ir kunigai vis da tuos žmones tebemulkina, o vyro mokinto, "tikro kataliko", kaip Šemoliūno, tie žiopliai nenori klausyti! Po įtekme tų "klerikalų" žmonės prasimanė kokį ten "Visagalį Dangaus ir žemės Kūrėją" ir jį garbina da ir dabar...

Ištikrųjų, Šemoliūnas ir Trotzkius savo pažiūrose arti susieina, nes abudu budavoja savo teorijas ant tų pačių pamatų, tik-tai bolševikas yra pažangesnis ir tiesesnis, nes atvirai praktikuoja savo "tikėjimą"!

Šemoliūnas labai suklydo vartodamas vardą prancūzo Lavoisier, nes melagingai iškreipė mintį to garbingo žmogaus. Antanas Laurinas Lavoisier, paeinantis iš garsios, dievobaimingos šeimos, iš kurios kilo daug garsiųjų katalikų kunigų, gyveno ir mirė, kaip dievobaimingas kunigas. Už savo mokslą ir pasidarbavimą įgijo vardą: "Modernės Chemijos Tėvas". Jis nemokino, jog materija-medžiaga yra amžina, bet, kad ji yra nesunaikinama natūraliu būdu. Pavyzdžiui — anglis sudeginta nelieka sunaikinta, tiktai persikeičia į savo elementus bei kitas materijas, kaip tai pelenus, dūmus, gazus ir tt.

Jei p. Šemoliūnas būtų žinojęs daugiau apie šitą žmogų, būtų nėkuomet jo čionai neįtraukęs! "Klerikalai" tą burtininką, paleistuvį ir žmonių tvirkintoją Bruno pasmerkė miriop, bet gi kokiu būdu Lavoisier mirė? — Ar gi žinote, kad prancūzų laisvamaniai jam galvą nukirto?! Tai įvyko aštuntą gegužės dieną, 1794 m.

Per ilgai imtų persaikoti visas klaidingas Šemoliūno mintis teisingumo saiku, nes iš pelų sunku dulkes išvaryti! Turės ir šito užtekti.

K. V. V.

A. Valčiūnas.

Lietuvos Nepriklausomybės Pripažinimo Atbalsiai Fronte.

JAU kiek ankščiau visų buvo kalbama, būk Anglija pripažino Nepriklausomą Lietuvos valstybę. Nors viešai apie tai da nebuvo pranešta, bet dirstelėjęs į kariškio akis, matai ugnį ir vidujinį džiaugsmą, kuris randas žmoguje didelei laimei ar laimėjimui įvykus.

Jau iš vakaro buvo įsakyta atsargoj esančiam batalijonui ir kitoms dalims pribūti į paskirtą užfrontėje vietą, kur bus pamaldos ir netoli, ant dobilienos — iškilmė, paroda. Paskirtoji vieta — buvusi vokiečių padaryta lentpiūvė: pamiškyje, kur gerokai apretino vokiečiai ir tik Lietuvos gamtužės duosnumu kelmai jau spėjo apaugti jaunučiais medeliais, tai, rodos, kad nieko ir nepadaryta... Tik stovintieji senieji liemeningi medžiai, liūdiija, kokio gražaus miško čionai būta, o kelmai rodo, kaip tankus-neperėinamas jįsai buvo... Jį išnaikino okupanto ranka, bet jie neįstengė išrauti šaknis!... Ir auga vėl naujas miškas; auga, tankus, tankiausias, mūsų Tėvynės sargų karžygių dabojamas...

Taigi, dvi erdvios lentpiūvės salės buvo išvalytos, žaliais berželiais išdabintos; padaryti suolai ir scena, atnešta pianinas ir tt. Įėjus į sales, taip ir pavydi, delko, suliginamai su šiomis salėmis, Kaune salės tokios mažytės... Na, ką čia bekalbėti; daugko mūs sostinė neturi. Salė tečiau tamsi ir dieną ją reikės apšviest elektra. Turiu priminti, kad greitai laiku į sales buvo įvesta elektra, o lempuotės mobilizuotos iš štabo, vado ir kitų kambarių.

Tamsioje salėje ant scenos buvo pastatytas laikinas altorius. Pakviesta kunigas, nes pulko kunigas buvo susirgęs.

Kuopoms suėjus ir susėdus (visiems buvo pataisytos sėdimos vietos, taip lygiai, kai Kauno "Tautos Teatre", tik, žinoma, čia suolai-sėdynės kitokios) prasidėjo pamaldos, laike kurių griežė pulko orkestras, o protarpiais pianinu. Pusiau Mišių buvo

pasakytas gražus pamokslas, o pamaldoms pasibaigus, bent kiek toliau, ant gražios lygumos neperseniai nupiautų dobilų — paroda. Ką tu vyreli!... Dabar kariškiai taip dailiai įsirėdę, tad atrodo netik labai gražiai, bet kaip tai simboliškai maloniai; prie mėlynų akių ir rimto lietuvio kariškio veido labai tinka naujieji rūbai.

Stoviu prie miško ir žiūriu. Iš tolo žiūrint išrodo lyg sapnas... Ir nors dažnai matau panašias iškilmes, visados man širdį sugraudina...

Džiaugiuos!

Pasirodė vadas su palydovais, sutiko iškilmės maršas. Jis atėjo rikiuotėje stovintįs kariškius, pasveikino juos ir pasakė ilgą prakalbą, išreikšdamas, kad kareivių šeimyna yra lyg gražiame darželyje gėlės ir kad kareivis valstybės sargas. Priminė, kad nors vieni išvyti iš Lietuvos, bet eina kiti, tretii...

Ant galo, ašaromis akyse pranešė linksmą žinią, būtent: kad darbas ir kraujas veltui nenuėjo ir tvirčiausioji ir galingiausioji pasaulio valstybė — Anglija — pripažino Lietuvos Nepriklausomybę. Kariškiai sujudo ir galingas "valio!" suskambėjo mišku toli, toli už Lietuvos rybų!

— Valio, mūsų Nepriklausomoji Valstybė!

— Valio, mūsų Prezidentas!

— Valio, mūsų kariuomenė!

— Valio, mūsų prieteliai Anglai! — šaukė tūkstančiai jaunų brolelių užfrontėje, o jiems pritarė galingas akompanimentas mūsų kanuolių apšaudančių Daugpilių.

— Valio, mūsų pulko vadas!.. — šaukė galingi balsai tų, kurie yra vadą pamylėję už tai, kad jis yra kovotojas už darbo žmonių laisvę, lygybę. Užtai galingai skambėjo tas paskutinis valio...

Daugpilio gi link girdėjos galingas akompanimentas.

Po prakalbų buvo grojami Lietuvių ir Anglų imnai.

Šiandien saulutė taip rodos skaisčiai spindi ir maudo Lietuvos kariškius savo spinduliuose.

Paskui visi praėjo iškilminiu maršu pro pulko vadą ir jo štabą.

Nuostabu, kaip taip greitai laiku galėjo išmokti gražiai, da daugiau pasakysiu, — puikiai rikiuotėje žengti. Aš pažinau vie-

suku — kunigas, su kuriuo stovėjau ir žiūrėjau į rikiuotes, apsiverkęs kai mažas vaikas. Jis pirmu kartu mato mūsų kariuomenę — verkia iš džiaugsmo. Prisiminė man vieno inteligento pasakojimas, kada jis bėgo nuo bolševikų ir šiapus fronto sutiko pirmąjį lietuvių kareivį, apkabino jį, ėmė bučiuoti ir... verkti... Juk penki šimtai metų kai mūsų šalis neturėjo savo sargo — kareivio! Kareivis, nežinodamas kame dalykas, palaikė

RUSAI BOLŠEVIKAI LIETUVIŲ BELAISVĖJE.

ną vaikiną (kaip nepažinsi, kad kartu kiau-les ganėm), kurio kojos buvo gerokai kreivos, pats irgi nė šioks, nė toks, rodos biskį kreivas, krūtinė įpuolus, apyakai pamėlynavę, veidas spuoguotas, nubalęs kai "kačių mūka". Dabar—eina pirma savo būrio (mat, būrininkas), krūtinė kai aro, o liemuo puikus ir kojos tiesiausios, veidas — baltas raudonas ir daug jaunesnis, nes gyvesnis ir pilnas energijos. Vyrukas nemažo ūgio, tai žengia dešinę ranką prie matiko pridėjęs — tikrai kai garnys!.. Na, manau sau, kariuomenė — sveikatos šaltinis.

Taip čia man užsisvajojus, nei nejutau kad jau nuėjo paskutinės eilės. Atsi-

minėtą žmogų bepročiu... Tik dalykui paaikšėjus — draugiškai pasibučiavo!..

Tai mano bendras, kunigas, šluosto ašaras, kurios suvilgė riaukšlėtą senelio veidą, kuris dar neseniai buvęs daug aiškesniu, dabar vėl atsigaivina...

— Dieve mano! Ačiū Tau, kad daleidai man nevertam Tavo tarnui matyti Lietuvos karžygius, kurie gina Lietuvos žemelę! Užtat, padėk, Dieve, meldžiu Tavęs, šiems karžygiams ir toliau... — šnabžda jo lūpos. Aš einu tylėdamas ir dvasioje jaučiuos toks didis, toks aukštas: dar labiau pajutau save žmogumi. Juk iš tikro, aš Lietuvos pilietis, jau ne vergės motinos, bet motinos lygios

kaip ir kitos! Ar Tu, brangus Skaitytojau, nesidžiaugi?..

Pasibaigus iškilmėi buvo pietūs ir keletos valandų poilsis. Papietavus kas į obuolius, kas į paežerę, kas šian, kas ten. Kai-me pasigirdavo kareivių dainuojamoji dainelė, kitur sveikas ir aiškus juokas ir tt.

Ketvirta valanda po pietų, visi kareiviai ir karininkai, be to, apylinkės mergaitės (apskritai mergaitės netik nevengia kareivių, kaip kad buvo prie rusų ar vokiečių, bet stengias susidraugauti, mat, traugia širdelę gražus ir pasirėdęs kariškis!), susirinko į sales, nes netrukus turėjo prasidėti vakarėlis. Atėjo pasižiūrėti ir keletas senių, ką čia veiks tie jaunieji ir kokias "komedijas" rodys. Vienu žodžiu priėjo daug publikos.

Prasidėjo koncertas. Koncertėlio programa buvo: deklemacijos, dainos solo ir orkestra. Deklemavo kareiviš Urnevičius, karininkai: L. ir M. Dainavo mūsų dainininkas A. V. — karo valdininkas ir dar vienas karininkas. Pulko orkestras griežė "popūri" iš liaudies dainų, — bene pirmutinė iš lietuvių popuri. Pagriežė "Lietuviais esame mes gimę". Pabaigoje sustoję išklaušė Anglų ir Lietuvių imnus, kuriuos orkestras griežė po keletą kartų.

Pasibaigus koncertėliui buvo šokiai ir žaidimai, kuriuos vedė pats pulko vadas. Laike šokių buvo pavyzdinga tvarka. Žinoma, nelengva sutvarkyti, kuomet išeina šokti ne vienas šimtas porų. Protarpiais buvo "Aguonėlė" ir kiti žaidimai, be to, kariškiai dainavo atatinkamas dainas.

Kaip ir lig šiolei, taip ir dabar, karininkai, kareiviai, vietiniai žmonės, panaitės, mergaitės — visi šoko iš vieno.

Besilinksminant nei nepajutome, kaip atėjo 8 val. vakaro — laikas skirstytis.

Apie 9 val. vakaro visi jau buvo pavakarieniavę ir sugulę — kas sau svajojo: vieniems regėjosi iškilmė, kiti minėjo vakarėlį, tretieji apie čia esančių, ar namie, pasilikusių melsvas mergaičių akeles, o mes "seniai" mąstėme apie savo... žmonas, kuriuos yra pasilikusios Kaune, Panemunėje, Suvalkijoje ir kitur.

Maž-daug taip mes sutikome fronte Lietuvos Nepriklausomybės pripažinimo šventę.

Akys merkiasi. Ir pro sapnus tarytum vėl perjauti praėjusią dieną....

...Valio Nepriklausoma Lietuva! Valio mūsų prieteliai Anglai!...

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A.K.Tauragis.

Atminimai.

Bemąstant šiaip ir taip, skinu maloniausius atsiminimus, kurie kaip gėlės apie mane auga. Mano siela iš naujo nudžiugus džiaugsmas praėitų dienų, kuomet vos skausmo gėlimą žinojau ir kuomet vos pirmą savo amžiuje kartą nusiminimą jaučiau.

F. M. L.

Bailiai.

Bailiai mirti bijo.

Didieji.

Didžiausieji žmonės visuomet papraščiau.

Kainuojam didžiausius žmones jų dorybėmis, o ne jų pasisekimais.

Nepos.

Draugija.

Kalbos nebūnant, draugija gyvuoti negalėtų.

Kalėdos.

Kalėdos neša tą raktą, kuris mūsų širdis atrakina ir paleidžia malonias mintis ir mylimus linkėjimus, kurie buvo trijuose šimtuose ir šešesdešimts keturiuose kitose meto dienose sukrauti.

Lepumas.

Lepume! Dangaus nuosprendžiu esi praieiktas.

Goldsmith.

Laisvė.

Kirskite grobikus žemyn! Tironai kiek-

viename priešė puola! Laisvė yra kiekvienam smūgyje! Į darbą arba į mirtį!

R. Burns.

Maištininkas.

Maištininkas sako: "Aš apžiūrau reikalus kitų žmonių, savo gi apleidžiu".

Maloningumas.

Priminimas kitam tavo maloningumo, tai kaltinimas jo nedėkingumu.

Toji yra neapkenčiama žmonijos šaka, kuri visuomet suradinėja ir priminėja savo padarytus maloningumus; tam, kuriam malonės buvo suteiktos, pridera jas mintyje laikyti, o ne tam, kuris jas suteikė.

Cicero.

Priimsi teikiamą malonę, parduosi savo laisvę.

Publius Syrus.

Tada patogus laikas pateisinti savo maloningumą, kada laimė (draugo) atsiskyrus, o nelaimės šaukia pagalbos: nes laimingiems maloningumą rodyti jokiū būdu prakilniam garbės neatneš.

Silius Italicus.

Tas du kartu malonę varguoliui suteikia, kuris greitai teikia.

Publius Syrus.

...maloningumas visuomet už atkeršiniamą prakilnesnis.

Shakespeare.

Meilė.

Kas gali sielos begalinį išsiilgimą patenkinti, jei ne meilė? Duok man tavo meilę, arba viltį tos, kuri visuomet bus mano palinkimo siekinis.

J. R. Lowell.

Meilė kiekvienoj' širdij' viešpatauja; tam, kuris ilgiaus savo dainos balso negali nustatyti, priderėtų savo lyrą mesti.

Meilė tavo poni, nes ji tavę valdo.

Meilė didvyriui prigelbsti pirmynžangai prie prakilnumo, augščiau kilti liepia, nemirštamus darbus įkvepia, net žvėris minkština, o dorybei malonumą teikia.

Thomson.

Meilės viešpatavimas amžinas. Širdis jos sostas. Sau visus gyvenimo metlaikius ji turi.

Morris.

Meilės patenkinimas stiprybėje randa si, ji palengvina tą, kas patį protą apverstų arba širdį sudraskytų.

Wordsworth.

Gerbk ir mylėk tėvą ir motiną tavo; brangink juos, kaip nieką kitą, tad Dievo laiminimas tavo gyvenimo taku eis iki pabaigos.

Mylėk visus, pasitikėk keliems.

Meilė meilę gimdo.

Meilė viską pergali.

Meilė akla.

Meilė akla, bet toli mato.

Meilė darbą lengvina.

Mylėk savo kaimyną, bet negriauk tuos.

Tikros meilės kelias niekad švelniai nebėgo.

Mylimųjų ginčai, tai meilės prašalinimas.

Tvirčiausias meilės liudintojas, tai pasiaukavimas.

Meilė pasaulį suka.

Myliu jį meile tylia, kaip plačios upės rami galybė, kuri savo valia pro augštą bokštą ir žemą malūną teka ir vis teisingai plaukia.

J. R. Lowell.

Tikra meilė saldi, nors teikta veltui; ir mirtis saldi, kuri skausmui galą duoda: aš ištikrųjų nežinau, kuri yra saldesnė.

A. Tennyson.

Gyvenimas trumpas, bet meilė ilga.

A. Tennyson.

Melas.

Melas, tai rankena, kuri visoms nuodėmėms tinka.

Melagis.

Melagio žingsnius gėda seka; jo žodžiams, nors jie būtų teisingi, nieks nepasitikės.

Mirtis.

Mirtis beturčio žmogaus brangiausias,

maloniausias ir geriausias draugas! Lai ateina toji valanda, kurioje mano pasenę sąnariai mirtimi ramybėn paguldomi! Didikai, turtuoliai, nuo garbės ir linksmybių atplėšti, tavo smūgio bijosi.

R. Burns.

Mirtis turėtų būti kaip veidrodis atmintą, kuri muras sako: "gyvenimas tik kvapas, pasitikėti juomi — klaida.

Shakespeare.

Geriausia mirtis yra ta, kuri geru laiku ir prisirengusioj' dienoj' ateina.

Propertius.

Mirtis nepriima jokio atsisakymo, sulaužo viską, kas yra šventu, tyliai deda savo ranką ant visų.

Ovidius.

Dailė vysta, laimė keičiasi; ankščiau ar vėliau mirtis ateina visiems.

Propertius.

Tai kvailumas mirties bijotis, nes yra nuspręsta visiems mirti.

Propertius.

Kiekvienoj' valandėlėj' miršta žmogus; kiekvienoj' valandėlėj' gimsta.

Tennyson.

Mes ir mūsų savastys priklausom mirčiai.

Horatius.

Mirtis ir bailį randą.

Simonides.

Tas draugas ar priešas (kuo jis esąs, nežinau) kurį vardu praminėm Mirtis, arti tavo šono slankioja, kada tu bėgi ar važiuoji, ir jis pavydi tau to šilto tavo kvapo. Pakraipius galvą, apsisukus ji slenka šalin, rasdama tave rūpesčiams neatsidavusį.

E. V. Cooke.

Gyvenimas mokslui pašvęstas, mažai įvykiais pajvairintas, tyliai praslenka.

B. Johnson.

Muzika.

Muzikos dovaną priderėtų naudoti vien tik pakėlimui žmonių širdžių prie Dievo.

Naktis.

Žvaigždės tolimam danguje jau senai vienuoliktą išmušė!

Kun. Ryan.

Narsieji.

Nepamirškite to laiko, kuriame mirė teisingiausiai paskutiniai narsieji. Visi dingę, o su jais dingus ir užgesinta jų kapuose ta šviesioji viltis, kurią mes brangi nome.

T. Moore.

Ne.

Nemažtyk esąs persenas papročius arba laimę pataisyti, neatsižvelgiant, kaip augštai tavo metai stovi.

Marie Merceret.

Nemaišyk asmens branginimo dorybės su puikybės nedorybe. Jos taip skiriasi viena nuo kitos, kaip šiauriai su pietais.

Nepasiduok nusiminimui. Išėik į Dievo saulės šviesą ir orą, atmindamas, kad ten, kur Jis randasi, viskas gera, kol pats elgsies sulig Jo Valios.

Nėkuomet neverk ir neraudok, ypač ten, kur pasaulis gali tave matyti ir girdėti. Žmogus, kuris juokias ir kenčia — užlaiko savo draugus ir sveikata.

Nepasiduok. Tik daugiau pasitikėjimo; tik daugiau vilties; tik daugiau meilės, o mes pasieksime tą sąžinės ramybę, kuri yra ne kas kitas, kaip tik iš anksto pamėgimas dangiškos linksmybės.

Nuolankumas.

Nuolankumas, tai dvasinio gyvenimo a bėcėlė.

Nusiminimas.

Pasikelk virš nusiminimų, kuriuose dvasia nupuolė. Nekrauk savo skausmų ant kitų. Nusiminimai taip dažnai gyvenimo bėgyje atsikartoja, kad nėra tokio, kuris galėtų pasigirti jų išsisukęs: nieks, išskiriant kvailį, negali tikėti jų neturėjęs. Kol da esi jaunas ir be patyrimų, eini kvietkuotu keliu; viskas šipsoji, viskas dailu. Įsitikrini, kad ši laimė visuomet užsiliks; bet toks saldus apsirikimas ilgai negali tesėti. Ne užilgo susiduri su nemalonumais, išdavimais, pasmerkimais.

M. Blanchard.

Mėgdžiojimas.

Žmonių skausmus mėgdžioti — nė mie-
laširdinga, nė išmintinga.

B. Johnson.

Tam, kuris viską pašvenčia pinigams,
trūksta prakilnumo.

Prisirišimai.

Ar aš esmiu kvailas branginti tą, kas
vien tik karčius vaisius neša? Išplėšiu jį
iš krūtinės, nors širdis prie jo šaknų rastūsi.

L. Vyčių Cent. Valdybos Posėdžio Protokolas.

Lietuvos Vyčių Centro Valdyba laikė
posėdį gegužės 19, 1920 m. 2-trą valandą po
pietų pas dvasios vadovą kun. Ig. Albavičių
Chicago, Ill.

Posėdyje dalyvavo: dvasios vadovas
kun. Ig. Albavičius, pirm. Dr. J. J. Bielskis,
red. M. Zujus, izd. P. P. Baltutis, rašt. V.
Rūkštalis.

Į dienotvarkę padėta šie klausimai:

1. Seimo klausimas,
2. Spaustuvės klausimas,
3. Kardo klausimas,
4. Federacijai mokestys,
5. Organo klausimas,
6. Tarnystės vėliavos klausimas,
7. Lietuvos Liuosybės Sargai,
8. Steigiamasis Seimas,
9. Statistika pirkusiųjų Lietuvos Liuo-
sybės Bonus.

1. *Seimo klausimas.* Centro Valdybos
narių vienbalsiai nutarta paskelbti Seimą
rugpiučio 23, 24 ir 25 dienomis, 1920 m. ir
apie Seimo laiką pranešti Seimo Rengimo
komisijai.

2. *Spaustuvės klausimas.* Bekalbant a-
pie spaustuvės steigimą, paaiškėjo, kad da-
bar steigti spaustuvę nėra paranku: viena,
spaustuvės dalykai labai pabrangę ir vis
da šuoliais kyla, antra, vargu būtų gauti
tinkami spaustuvei darbininkai, tad gi pri-
eita prie galutinio išvedimo, kad ligi būsia-
mojo Seimo spaustuvės nesteigti.

3. *Kardo klausimas.* Centro Valdyba iš-
reiškė pageidavimą, kad greitai laiku Kardo
Fondas užaugtų ligi tūkstančio dolerių (1,-
000.00). Dabar Kardo Fonde yra \$706.7.
Tad-gi Centro Valdyba kviečia kuopas prie
auginimo Kardo Fondo.

4. *Federacijai mokestys.* Vienbalsiai su-
tarta greitai laiku užmokėti Federacijai mo-
kestį už 1920 metus.

5. *Organo klausimas.* Šuoliais kylant po-
pierai, pasirodo, kad narių mokestys neap-
moka organo išlaidų. Nutarta imti garsi-
nimai, kurių ligšiol "Vytyje" nebuvo. Cen-
tro pirm. Dr. J. J. Bielskis parvežė virš tri-
jų šimtų gražių paveikslėlių iš Lietuvos, ku-
rie bus dedami į "Vyti". Tabulinti bei gra-
žinti iliustracijomis "Vytis" susidaro dau-
giau lėšų. Tad-gi Centro Valdyba laikytame
posėdyje išreiškė pageidavimą, kad kuopos
ir pavieniai nariai stengtūsi prisidėti
prie dauginimo "Vyčio" skaitytojų rinkdami
kuodaugiausiai naujų prenumeratorių.

6. *Tarnystės vėliava.* Vėliavos įsteigi-
mas atidėta.

7. *Liet. Liuos. Sargai.* Lietuvos Liuosy-
bės Sargus dabar organizuoja partijos žmo-
nės ir partijiniais tikslais. Net į šaukiamą-
jį Seimą kviečiami tik liberalams artesni
žmonės. Vyčių Centro Valdyba mato reika-
lingu padaryti perspėjimą, kad liberalai ne-
suvadžiotų jaunimo.

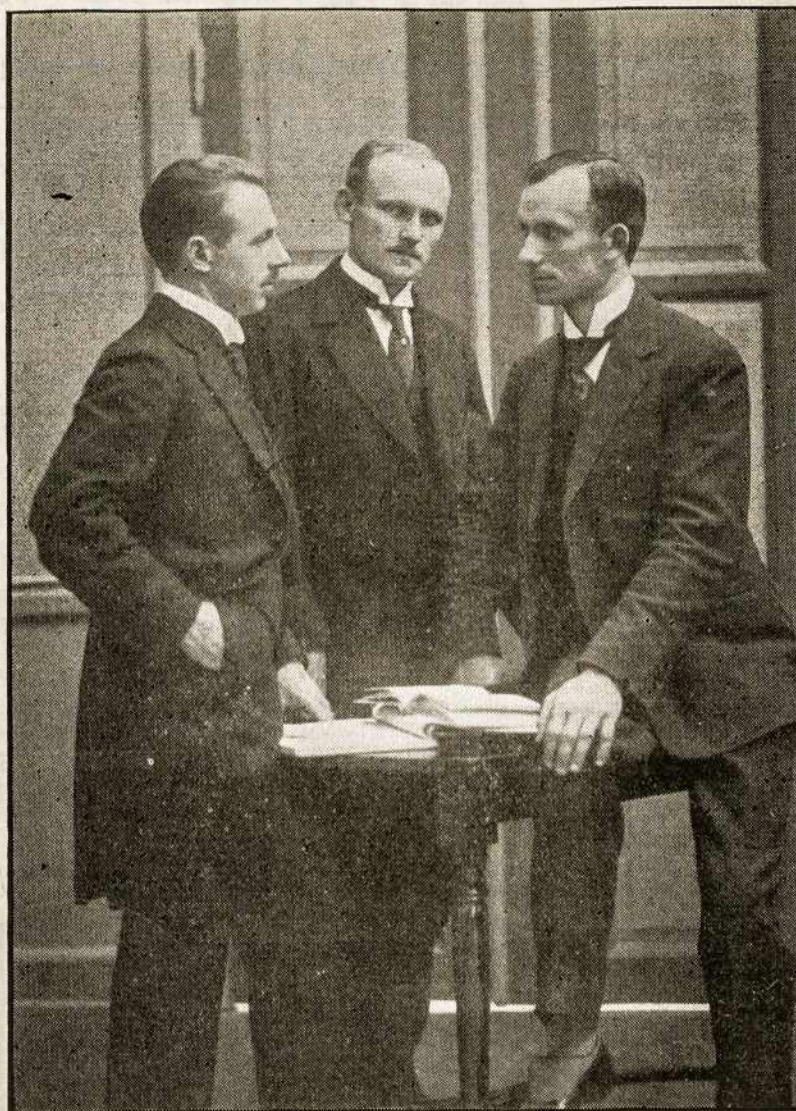
8. *Lietuvos Steigiamasis Seimas.* Nu-
tarta pasiūsti pasveikinimo telegramą orga-
nizacijos vardu. Pasiūsti telegramui įgalio-
tas pirm. Dr. J. J. Bielskis.

9. *Statistika pirkusiųjų Lietuvos Liuo-
sybės Paskolos Bonų.* Centro Valdyba nutarė
padaryti pilną statistiką pirkusiųjų Liet.
Liuosybės Paskolos Bonų. Tad visos kuopos
privalo prisiūsti Centru statistiką, kiek
jų nariai išpirko paskolos (Darant statisti-
ką reikia kuopoms būtinai matyti pirkusių-
jų bonai).

V. Rūkštalis,

posėdžio raštin.....

1. Adv. J. Augštuolis — Lietuvos atstovas Švedijoj ir Norvegijoj; 2. Dr. J. J. Bielskis;
3. J. Savickas — Lietuvos atstovas Danijoj.

Tautos Fondo Pajamų bei Išlaidų Atskaita.

Balandžio mėnesio pajamos.

Chicago, Ill. J.P.Evaldas, L.P.Z.	16.50	Homestead, Pa. už vėliavėles	11.25
Middleboro, Mass. 66 kp.	11.50	Rochester, N. Y. 24 sk.	260.57
Brooklyn, N. Y. už parduotą "Gar- sui" Typewriter	50.00	Maspeth, N. Y. "Saulės Mokykloms" ..	70.92
Brooklyn, likviduoti Rūtos Kliūbo pinigai, paskirti Vilniaus lietu- viams karo nukentėjusiems	21.50	Detroit, Mich. 93 sk.	100.00
		Niagara Falls, N. Y. Kun. Vaic.....	20.00
		Norwood, Mass. Krik. D. Part.	14.00
		So. Boston, Mass. "Darbininkas" Liet. Darbo Federacijai, ...	237.28
		Youngstown, Ohio, šv. Juozapo Drjos auka	100.00
		Amsterdam, N. Y. L. P. Z.	176.55
		Hazleton, Pa. L. P. Z.	104.50

Elizabeth, N. J. 75 sk.	24.50
Newark, N. J. 1 sk.	155.80
Per Kun. Prof. Bučį pridutos au- kos, Marijonų Kongrg.	100.00
Jankausko	50.00
Dexnio	25.00
Cybulskio	25.00
Homestead, Pa. L. P. Z.	101.25
Waterbury, Conn. L. P. Z.	181.75
Cleveland, Ohio, 22 sk.	164.65
Pittsburgh, Pa. B. V., L. P. Z.	181.25
"Draugas" už L. P. Z.	455.00
Kingston, Pa. 14 sk.	23.25
Thompsonville, Conn. 16 sk.	24.25
Philadelphia, Pa. 106 sk.	50.00
Kingston, Pa. 14 sk.	40.00
Pittston, Pa. 83 sk.	87.12
Plymouth, Pa.	37.00
Forest City, Pa. 48 sk.	82.48
Duryea, Pa. 117 sk.	55.00

Viso labo \$3,057.87

Iki 1 d. balandžio yra likę..... 23,415.49

Kartu \$26,473.36

BALANDŽIO MĖNESIO IŠLAIDOS.

Sekretoriaus alga už kovą	\$ 150.00
Vilniaus karo nukent. lietuviams.....	100.50
Pasiūsta Lietuvon, vyskūpo P. Kare- vičiaus vardu krikščioniškai ak- cijai, apšvietos reikalams	2,526.00
Saulės mokykloms, surinktus kun. Saurusaičio	1,122.22
K. D. P. Norwood'o aukos	14.00
Lietuvos Darbo Federacijai, per "Darbininką" pridutos aukos	237.28

Viso \$4,150.00

Liet. Raudonojo Kryžiaus Rėmėjų nuo įsteigimo to skyriaus iki 1 d. balandžio pajamų turėjo \$34,010.23	
Išlaidų tame pat laike turėjo \$23,391.76	
Nuo įsteigimo T. F. iki geg. 1 d. įėjo	\$474,397.06
Nuo įsteigimo T. F. iki geg. 1 d. išleista	441,455.23

Gegužės 1 d. lieka \$32,941.83

Geležinio kapitalo ..... \$ 9,865.70

Kun.J.Laukaičio Fonde 11,916.73	
Kitų Fondu 540.93	
1 d. gegužės T.F. izde lieka 22,323.36	
Liet. Raud. Kryžiaus Rėmėjų Sekcijos 1 d. balandžio	10,618.47
Viso labo	\$32,941.83

K. J. Krušinskas, T.F. Sekret.
222 South 9-th St. Brooklyn, N. Y.

IŠ REIKALO.

Teisėjas. Sakai, vargo ir alkio buvai priverstas vogti, bet kam-gi tokiam atvejui vogti moterišką skrybėlę?

Kaltininkas. O ką-gi ponas teisėjas darytumei, kada po ranka nėra ko-kito.

MANDAGUS ATKIRTIMAS.

Apysenis jaunikis prisistatydamas gatvėje jaunai panelei: Atleisk, panelė, bet man rodos, esava kažkur susitikę.

Panelė: Gali būt! Ar tik tamsta nesate mokyklos draugu amžiną atilsį mano dėduko?...

RESTAURANTE.

— Ką gersi?
Pieno ir pajaus.

JONAS PAULAUŠKAS.

Pirmininkas L. V. 8-tos kuopos Roseland, Ill. Uolus darbininkas L. V. Organizacijoje, pasižymėjęs veikėjas. Iškeliauna gimtinėn šalin — Lietuvon.

Nuoširdūs velijimai nuo L. V. 8-tos kuopos! Laimingai sugrįžus nenuilstančiai dirbti Lietuvos ge-rovei!

Vytis.

Kas Jaunimo Veikiama.

AMSTERDAM, N. Y.
Minėjo L. Vyčių Dieną.

Balandžio 25 d. bažnytinėje svetainėje L. Vyčių 100-ji kuopa įrengė puikų vakarą paminėti Vyčių organizacijos Dieną.

L. Vyčių 100-ji kuopa taip-gi ir Amsterdamiečiai lietuviai šiemet pirmą kartą turėjo progos minėti tą dieną, kuri yra svarbi ir brangintina. Į šį vakarą publikos atsilankė gausiai — buvo pilnutėlė svetainė. Programas pradėta L. Vyčių imnu. Z. Kisieliūtė buvo apsisitaisius geltonai, S. Vasiliauskaitė — žaliai ir M. Žukauskaitė raudonai. Jos suėję į vieną vietą sudarė Lietuvos Vėliavą. Tas į žiūrėtojus darė malonaus įspūdžio. Pirmą Z. Kisieliūtė kalbėjo, ką reiškia Lietuvos Vyčių Diena ir kaip ji mums lietuviams yra svarbi. S. Vasiliauskaitė kalbėjo, kokią naudą turi tėvai matydami savo vaikus priklausančiais prie Vyčių. M. Žukauskaitė kalbėjo gan plačiai apie L. Vyčių ir kokią rolę jie užima visuomenės gyvenime.

Po to gerb klebonas Kun. J. Židanavičius perstatė kalbėtoją adv. K. Česnulį. Svečias turiningoj kalboj vaizdžiai nupiešė spaudos svarbą ir jos naudingumą, taip-pat plačiai išdėstė, kokią naudą turime priklausydami prie gerų organizacijų. Pertraukoje buvo renkama aukos Lietuvos moksleiviams. Surinkta \$35.00 su centais.

Antru atvėju kalbėjo apie dabartinį Lietuvos padėjimą ir ragino visus lietuvius pirkti Lietuvos L. Paskolos bonus.

Paskiau M. Risieliūtė gražiai deklamavo eiles. B. Vasiliauskaitė dainavo solo: "Kur bakūzė samanota". Reikia priminti, kad B. Vasiliauskaitė turi malonų skardų ir švelnų balsą, kuriuomi amsterdamiečius žavėte žavi veik kiekviename vakare. Gale sekė vaidinimas "Dangus brangus". Vaidintojai roles atliko gerai.

Užbaigta Lietuvos imnu.

Nemunėlis.

CLEVELAND, OHIO.

Susituokė. Balandžio 26 d. šv. Jurgio bažnyčioje susituokė Kazys Masilionis su Ona Bekenaitė. Jaunavėdis tarnavo Dėdės Samo kariuomenėj. Sugrįžęs pristojo prie L. Vyčių 25-tos kp. ir kitų katalikiškų organizacijų kuopų. Nuotaka nuo pat pradžios darbuosi su Vyčiais, o ypač chore.

Gerų laimiu jaunai porelei!

Susirinkimas. Gegužės 10 d. įvyko L. Vyčių kp. susirinkimas. Keletas naujų narių įsirašė. Išvažiavus į Akroną finan. rašt. J. V. J. Jonaičiui, jo vietą užėmė Vytis Alf. F. Stankus. Vytis Stankus, nors yra labai užsiėmęs savo mokslu (inžinieryste), bet nemažai darbo atlieka prie Vyčių, kas ir kuopon daugiau gyvumo įneša.

Nutarta įrengti išvažiavimą užkviečiant aplinkines Vyčių kuopas. Nutarta užpirkti šv. Mišias už Vyčių mirusius narius, o kitas šv. Mišias už gyvųjų Vyčių laimę. Atsilankė gerb Kun. A. Tamoliūnas. Nariai atsistojimu pasveikino. Pasakė gražią prakalbėlę. Išrinkta literatinė komisija, kuri rūpinsis paskaitomis ir kitkuo del Vyčių. Bus rengiama vakarėliai, kur jaunimas gaus progos lavintis. Išreikšta padėka visiems dalyvavusiems programe L. Vyčių 25 kp. 5 metų sukaktuvių minėjimo vakare. Galop Kun. Tamoliūnas atsikreipė prie Vyčių, kad, kiek galint aukų sudėjus Kr. Demokratų Partijai Lietuvoje. Graitomis sudaryta šimtas dolerių.

Vyčiai tokiems reikalams netik negaili, bet pradžią visada padaro, už ką turi daug nesmagumų panešti nuo priešininkų, kurie nieko geresnio nesugeba, kaip tik koliojimus ant Vyčių veikėjų pilti. Neteisingais visokiais išmisiais greičiaus patys priešininkai save pasmerks, negu Vyčių vardą nužemins. Mūsų broliuziai ir sesutės, pareiža dirbti gerovei katalikų ir pačios tėvynės, o į kokius plepalus nereikia domės kreipti.

Matas.

CHICAGO, ILL.

Įdomus vakaras.

Gegužės 23-čią šv. Jurgio par. svetainėje buvo vakaras įrengtas šv. Kazimiero vienuolyno naudai.

Pirmą dalį programo išpildė simphonijos orkestra vedama R.B.Girvin. Grojo: Overture (Mozart), Symphony B. Minor (Schubert), Vocal — Toreador dainą iš operos "Carmen" (Bizet). Solo čia dainavo George G. Smith. Toliau Bethoveno kompoziciją, "Der Freischutz" (C. M. Von Weber). David Polackoff smuika grojo Vienese Popular Song (Kreisler); Waltz in A. Minor (Brahms — Hochstein), Scherzo Tarantelle (Wieniawski).

Kaip matoma, programe buvo patys geriausi muzikos dalykai įžymiausių kompozitorių. Imkime "Der Freischutz" (Weberio). Kiek ir kokių čia balsų! Ilgame veikale banguoja nauji tonai, kits už kitą gražesni, kurie įsiklaususį nejučiomis neša, kiloja savo sriovėmis. Ramon B. Girvin vedama orkestra, nežiūrind, kad joj daug jaunų muzikantų, vis-gi jau gerai groja. Vedėjas miklus, energingas, simpatingos išvaizdos ir gracios vyras. Dainą iš "Carmen" dainavo George G. Smith pritariant orkestrai. Balsas labai gražus ir išlavintas. David Polackoff savo dalykus smuika irgi artistiskai atliko. Tai jaunas da vaikėzas, bet talentingas. Pasaulis kada-nors jo vardą plačiai minės.

Paskui sekė vaidinimas "Smilčių laikrodis". Vaidino talentingos mergelės: O. Vilkiūtė — Išminčiaus rolę, J. Urbiūtė — Kvailio, B. Urbiūtė — Išminčiaus pačios, S. Kiriūtė ir F. Nausiedaitė — Išminčiaus mergaičių roles, A. Freitikaitė — Aniole. Kitos rolės neįžymios. S. Kiriūtė atkreipė publikos dėmesį artistingu šokimu.

Iš panašių vakarų išėini atgaivintais jausmais ir dvasia. Simphonijos orkestros koncertai daugumai lietuvių naujas dalykas. Tiesa, toli nepilnos simphonijos orkestros būta, bet-gi ji užtektinai didelė toje svetainėje, kurioje vakaras įrengta. Nauja tokio koncerto neapsakomai didelė. Kartą pasiklausęs gražios ir įspūdingos muzikos, žmogus neneš centų bile už kokius šio (show), kur vieton dvasią gaivinus, pilnus plaučius dulkių pritraukia. Nekartą išneša ir dvasią sutrotą. Kaip būtų laiminga mūsų publika taip pigiai ir tokios vertės koncertų dažniau susilaukdama.

Vaidinimas padarė gerą įspūdį, parodydamas talentus jaunų lietuvių. Rūstaus likimo bangos labai skaudžiai apskaldė tautą išmėtydamos jos dalis po svetimus kraštus. Žiūrėk, tremtuoliai ne užskurdo svetur! Kada tėvynė liuosuojasi, kyla, žengia link laisvės ir nepriklausomybės, nusilpusiai sveikatai jėgų dairoi iš visų pusių. Susirinks jų. Sulauks jų ir iš svetur — augusių ir brendusių ištrėmimo kraštuose.

Šv. Kazimiero Vienuolynas vienintėlė Amerikos lietuvių augštesnioji mokykla auklėjanti lietuvaite tautos dvasioje. Būtime laimingi, susilaukę abiejų lyčių augštesnės auklėjimo įstaigos. Tikybos ir tautos dvasioje auklėtas jaunimas išplaus tas srutas, kurių prinešė visoki "šviesos skleidėjai" sekdami svetimas idėjas ir obalsius.

Minėto vakaro įrengimu darbuosite šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 2-sai Skyrius.

Buęs.

— O —

ST LOUIS, MO.

L. Vyčių 80-tos kuopos koncertas.

Jau ilgokas laikas nesimato organe jokios žiuntės iš mūsų kuopos veikimo. O 80-ta kuopa daug veikia. Ši žiemos laikotarpį įrengė du gan gražiu ir dideliu vakaru. 7 d. — Tautos šventėje — vaidino labai gražius veikalus: "Į Laisvę Žengiant" ir "Bolševikai". Pastarasis sunkus vaidinti, nes susideda iš įvairių scenų ir vaidina apie

20 asmenų. Vaidinti užima 2 val. ir 30 min. Kuopos artistai dėjo visas pastangas, kad atlikti kuo puikiausiai.

Dabar, gegužės 2 d. įrengė vakarą prie kurio gan rūpestingai kuopa rengėsi. Neminėsiu čia mažų klaidelių, kurios įvyko koncerte, nes tą mato ir patys rengėjai ir kitą kartą stengsis jų išvengti. Tik paminėsiu veidėjų ir dainininkų pasišventimą. Vaidinta trumpa komedijėlė "Šalapatris". Gabiai vaidino šie: J. Simanavičia, L. Živaitienė, Pr. Ražaitis ir P. Litmaniūtė. Toliau dainuota net 15 dainų. Choras dainavo "Vyčių Hymną", "Oi kas sodai", "Vienas žodis ne šneka", "Saulėlė nusileido" ir Tautos imną. Kvartetas iš L. Živaitienės, P. Litmaniūtės, J. Simanavičiaus ir A. Živaičio dainavo "Ant tėvelio dvaro", "Vilniaus Rūtai", "Per girią girelę" ir "Vaziavau dieną". Dainavo gražiai ir jausmingai, už tai gavo gausių dainų plojimų. Solo gražiai dainavo O. Bartininkaitė "Vai pūtė". L. Živaitienė dainavo "Kur Bakūžė Samanota". Dainavo jausmingai. Reikia pažymėti, kad ši dainininkė turi gražų balsą veriantį jausmus. Publikos norėta, kad dainininkė antru kartu išeitų dainuoti. Plota delnais, bet dainininkė nepasirodė. P. Litmaniūtė dainavo "Pamylėjau vakar". Dainininkė iššaukta antrą kartą dainuoti. Ši jaunutė dainininkė turi gan gražų balsą, ir bus gera dainininkė. Tarpuose deklemavo E. P. Živaičiūtė ir O. Gadeikaitė.

Publikos prisirinko tiek daug, kiek rengėjai visai netikėjo atsilankysiant, mat, čia niekad tiek niekas nematė publikos lietuvių baliuose bei vakaruose. Kuopos sunkus darbas besilavinant ir rengiant šį koncertą nenuėjo niekais. Žmonės užjautė ir atsilankė. Dabar Vyčiai dėkingi publikai ir žada kitą kartą da puikesnį koncertą įrengti. Dieve, jiems padėk!

Beržo Lapas.

— O —

SO BOSTON, MASS.

Susirinkimas.

L. Vyčių 17-tos, kuopos susirinkimas, įvykęs gegužės 23-čią dieną, buvo gausingas nariais. Nutarimais ir svarstymais buvo gyvas ir rimtas. Skaitytą laiškas nuo L. D. Sągos N. A. Apskr. išvažiavimo rengimo komisijos su užkvietimu dalyvauti jų išvažiavime birželio 27 d. Worcester, Mass. miesto ūkėje. Tą pačią dieną bus ir koncertas Rialto teatre, kuriame dalyvaus visi Nujos Anglijos lietuvių chorai. Vienbalsiai nutarta išvažiavime dalyvauti. Programo sudarymui išrinkta komisija iš P. Rūtos, Ant. Bendoraicio; nusamdymui vežimų (trokų) išrinkta komisija: V. Savickas, Z. Gurkliūtė, V. Valatka, A. Bendoraitis, P. Milius. Norintieji dalyvauti išvažiavime turi kreiptis pas komisijos narius.

Antras laiškas buvo nuo vietinio klebono gerb. kun. J. K. Urbanavičiaus. Kvietė prisidėti prie vasarinės vaikų mokyklos. Mokyklos reikalui išžado paskirta \$25.00.

Skaityta paliūdinimas Petro Varakulio persikėlusio iš 4-tos kuopos Chicago, Ill. Į kuopą įsirašė Dr. Juozas Landzius. Tai sulaukėme dviejų šviesių ir darbingų narių-veikėjų.

Sekė raportai iš Apskričio suvažiavimo. Plačiai aiškino M. Sakalauskaitė, Z. Gurkliūtė ir A. Bendoraitis. Raportai buvo užgiriami gausiu delnų plojimu.

Teatralės komisijos raportas. Buvo susidėta veikti bendrai su Moterų Są-gos 13-ta kuopa. Per šešis mėnesius vaidinta šie veikalai: "Valkata", "Sniegas" (? V. red.), "Kantri Elena", "Milinė ir Švarkas". Taip-pat buvo įrengta vakarienė. Iš visų tų rengimų įeigų buvo \$1,088.51. Išlaidų — \$578.67. Parapijai atiduota \$250.00. Raportas priimta su užgyrimu ir nutarta tuos veikalus atkartoti išvien ir pelną dalintis pusiau.

Toliau sekė raportas apie paėmimą kambarių iš vien su L. D. Są-gos 1-ma kuopa. Iš komisijos raporto pasirodė, kad paimta du kambariu, supirkta kedės, stalai ir pianas. Raportas priimta ir nutarta išmokėti pusę išlaidų. Tą pati komisija palikta toliau veikti.

Laikinis raštin.

— 0 —

PROVIDENCE, R. I.

Geguzės 2 dieną mus aplankė Lietuvos Misijos narys majoras P. Žadeikis. Stotyje buvo sutiktas su paroda, kurioje dalyvavo įžymesnieji miesto valdininkai. Prakalbos buvo įrengtos Rialto teatre. Nors diena buvo lytinga, vis-gi žmonių prisirinko pilna salė. Majoras P. Žadeikis su kun. P. A. Vaitoniū buvo pas vietiniame mieste gyvenantį vyskūpą, kurio buvo iškilmingai priimti. Vyskūpas domėjosi Lietuvos reikalais ir išreiškė naujai demokratiškai valstybei geriausių velijimų. Svetainėje prakalbas vedė kun. P. A. Vaitonis. Kalbėjo įžymesnieji miesto valdininkai, pareikšdami džiaugsmo, kad gavę progos sveikinti ir reikšti linkėjimus per ilgus vargus ir kančias iškilusiai jaunai Lietuvos valstybei. Miesto majoras, mister Geinar, kalbėjo, kas yra valdžia ir kokie jos uždaviniai. Skatino žmones pirkti kodaugiausia Lietuvos Laisvės Paskolos bonų. Pasirodžius estradoje majorui P. Žadeikiui, buvo įduotas gėlių bukietas nuo L. Vyčių 103-čios kuopos. Atstovas pasakė įspūdingą kalbą apie kūrimąsi Lietuvos laisva ir nepriklausoma valstybe. Kalbėjo ir adv. K. Česnulis.

Po prakalbų hotelyje buvo įrengta graži vakarienė. Čia dalyvavo lietuviai ir įžymesnieji amerikoniai — miesto valdininkai.

Lietuvos Laisvės paskolos bonų pas mus pariduota už 15.000 dolerių.

A Vaitkus.

— 0 —

LEWISTON, ME.

Nedidelis skaičius lietuvių buvo čionai seniau, o dabar ir tie žymiai sumažėjo. Sumažėjo ir jaunimas — daugiausiai kitur išvažinėjo. Prakilnesnis

jaunimas yra susispietęs į L. Vyčių 2-rą kuopą, kurioje ir laikosi gana tvirtai. Nors ne taip gausingas, kaip seniau, bet veikimo nešumazino — darbuojasi, kiek išgali. Nemažai veikia ir dailės srityje. Turi savo chorą ir susiėję sykį į sąvaite (reikalui esant ir dažniau) lavinasi dainuoti. Šį chorą suorganizavo da gerb. kun. N. Pakalnis būdamas Lewiston'e, bet netekus lietuvių chorvedžio, buvo nustojęs mokintis, nes svetimtautis samdyti buvo nepatogu. Bet vėliaus susilaukėm gerb. St. Bugnavičiaus, kurs savo pasiūvėm prasilavino, kad galėtų chorą vesti. Ir pradėjo vėl išnaujo chorąs gyvuoti, Nesykį jau linksmino Lewiston'iečius savo dainelėmis. Gerb. St. Bug. lavina jį be jokio atlyginimo.

Geguzio 15 d. š. m. L. V. 2 kp. buvo įrengus balių su programu, kurį išpildė L. V. choras vadaujant St. Bugnavičiui. Dainavo šias dainas: "Sugrįžk", "Ant kalno karklai siūbavo", "Birūta" ir "Einu per dvarelį". Tarpe, St. Bugnavičius dainavo solo: "Skyniau skynimėlį", o gabioji deklamatorė E. Ašmiegaitė pasakė eiles "i Lietuvą".

Pabaigoje choras užtraukė Liet. imną. Vakarą vedė pirm. Al. Varneckas. Publika buvo labai patenkinta. Pelno kuopai liko \$14.00.

Priaugantieji Vyčiai ir-gi nesnaudžia, bet mokinasi visokių veikalėlių ir žada pavasarį da vieną įdomų vakarą įrengti.

Bernas.

— 0 —

KENOSHA, WIS.

Geguzės 12 d. L. Vyčių 38-ta kuopa Salemono Gadeikio išleistuvėms įrengė vakarienę. Sal. Gadeikis išvažiuoja Lietuvon. Buvo įžymus jaunimo žadintojas ir veikėjas. Važiuoja prisidėti prie Lietuvos laisvės gynėjų, paskui darbuotis jos gerovei. L. Vyčių vietinė kuopa, kurios jis buvo organizatoriumi ir pirmininku, įteikė dovaną — puikią užklodę (blanketą), L. L. Paskolos Komitetas įteikė gražų žiedą, L. Liuosybės Sargų kuopa veido apžiūrėjimo daiktėlius, V. K. Dr-ja kareivišką laikrodėlį. Visi vietos lietuviai jam linki geriausias kloties!

P. Pavilionis.

— 0 —

CICERO, ILL.

Kl. Mikalausko Išleistuvės.

L. Vyčių 14-toje kuopoje žymią vietą užėmė Kleofas Mikalauskas. Jis buvo vienas kuopos organizatorių ir pirmas jos pirmininkas. Ir jam dabar išvažiuojant Lietuvon kuopa, kaip savo darbuotojui, įrengė išleistuvių vakarienę — trečiadienį, balandžio 28 d., vakare, Šv. Antano par. svetainėje.

Aleks. Zakaras buvo vakaro vedėjas ir gražią prakalbėle pasakė. Kalbėjo kun. J. Vaičiūnas, stud. Al. M. Račkus ir daugelis kitų kuopos narių. Kalbėjo atsiveikindamas ir Kl. Mikalauskas. Atminčiai, kuopa įteikė dovaną — laikrodėliui grandinėli (lenciūgėli).

Negalima praleisti nepamirėjus, kad Fred. Welty (svetimtautis) gražiai pianu skambino, smuika grojo J. Mockus, solo dainavo "Plaukė sau laivelis" ir "Saulelė Raudona" P. Mileikaitė, talentuota kuopos narė. Vakarą užsibaigė Vyčių ir tautos imnais akompanuojant Juoz. Kudirkai pianu.

Laimingos Kl. Mikalauskui kelionės tėvynėn ir ten sekmingai darbuotis jos naudai!

Pr.

— O —

SO. BOSTON, MASS.

L. Vyčių 17 kuopa progresuoja. L. D. S. namė paėmė du kambariu, už kuriuos turi mokėti gana aukštą randą. Bus įtaisytas knygynas, kur bus galima skaityti ir rašyti. Antrame kambariye padės pianą (pianas jau nupirktas), ten bus laikomi susirinkimai, repeticijos vaidinimų ir dainų. Atidarymui tų kambarių, rengiama puiki vakariėnė.

Kuopa, turėdama darbščią valdybą, šuoliais žengia pirmyn.

Koresp.

LIETUVIŲ KRIŠČIONIŲ DEMOKRATŲ DIENRAŠTIS

"DRAUGAS"

KAINA CHICAGOJE:

Metams	\$6.00,
Pusei metų	\$3.50.

UŽSIENYJE:

Metams	\$6.00,
Pusei metų	\$3.50.

SUV. VALST.

Metams	\$5.00,
Pusei metų	\$3.00.

"DRAUGAS"

1800 WEST 46th ST. CHICAGO, ILL.

LAIVAKORTES, PINIGAI LIETUVON

Pranešu savo pažįstamiems draugams, jog nuo šios dienos pradėjau siūsti pinigus ir laivakortes į Lietuvą ir iš Lietuvos.

Pinigus siunčiu tarpininkaujant New Yorkui, Čekiais, Draftais, keliaujančiais Čekiais (Traveling Checks). Taipgi per Lietuvos Bendrovės Kaune.

Parūpinu pasporto blankas del vaziuojančių Lietuvon.

Turiu Suv. Valstijų pašto skyrių, kuris priima apdraustus laiškus ir pakelius "Parcel Post" (United States Official Postal Guide for April 1920, Skyrius 12 Parcel Post for Lithuania)

Platesnius paaiškinimus galima gauti kas dien po No. 901 W. 33rd St., per laiškus prisiunčiant krasos ženklelį už 2c.

Sutaisau visokius notarialius dokumentus, paliečiančius žemes ir kitokius nejudinamus turtus Lietuvoje.

Visais reikalais kreipkitės pas

Paul P. Baltutis

901 West 33rd Street

Chicago, Ill.

Telephone Yards 4669

Šventadieniais po No. 3261 So. Halsted St., ant 3-čių lubų;

Telefonas: Yards 6126.

Administracijos Pranešimas.

Šiuomi pranešame, kad "V." kompletų galima gauti "Vyčio" Administracijoje (3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.) Kompletan įeina virš 40 "Vyčio" numerių (visi 1918 ir 19 metų su keliais numeriais ir 1917-ųjų). Puslapių yra apie 1200. Kaina \$3.00. Ypatingai kreipiame dėmę į kuopas, kad jos "Vyčio" kompletus įgytų savo knygynams. Tuomi padidintų ir įturtintų juos stambia, įvairia, įdomia ir svarbia knyga. Norintieji įsigyti, pasiskubinkite.

"Vyčio" Administracija.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadovas: Kun. Ig. Albavičius,
717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Dr. J.J. Bielskis,
703 Fifteenth St., N. W. Washington,
D. C.

Vice-Pirmininkas: A. Bučnis,
407 So. Paca St., Baltimore, Md.

Raštininkas: V. Rukštalis,
151 Garfield Ave., Valparaiso, Ind.

Izdininkas: P. Baltutis,
3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Iždo globėjai:
Kun. P. Čėsna,
324 Wharton St., Philad., Pa.

El. Jovaišaitė,
3259 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Redaktorius ir Administratorius:
M. Zujus,
3261 S. Halsted St., Chicago, Ill.

L VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO VALDYBOS IR KUOPŲ ADRESAI.

Apskričio Valdybos Adresai:

Jonas Vilimas, — pirmininkas,
3934 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

Z. Mastauskaitė, — raštininkė,
2920 W. 40th Pl., Chicago, Ill.

S. Šimulis, — izdininkas,
726 W. 18th St., Chicago, Ill.

KUOPŲ ADRESAI (Susinešimui).

4-tos kuopos: A. Alaburdaitė,
1906 So. Union Ave. Chicago, Ill.
1645 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

5-tos kuopos: Pranas Paliulis,

8-tos kuopos: O. Susniūtė,
10737 Michigan Ave., Chicago, Ill.

13-tos kuopos: Z. Bajorinaitė,
4621 So. Paulina St., Chicago, Ill.

14-tos kuopos: A. Krencius,
1420 So. 48th St., Cicero, Ill.

16-tos kuopos: N. Kulys,
3438 Lowe Ave., Chicago, Ill.

24-tos kuopos: V. Alenčiukaitė,
2335 W. 23rd St., Chicago, Ill.

35-tos kuopos: J. Sorokas,
12201 Emerald Ave., West Pullman, Ill.

36-tos kuopos: O. Aušraitė,
4400 Mozart St., Chicago, Ill.

L. VYČIŲ N. ANGLIJOS APSKRIČIO VALDYBOS ADRESAI.

Pirmin.: Al. Ambrozaitis,
92 Ferm St., Athol, Mass.

Vice-pirmin.: Marijona Romanienė,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Raštininkė: Ona Sidaravičiūtė,
237 Prospect St., Lawrence, Mass.

Izdin.: Ona Bugailaitė,
24 Howard St., Nashua, N. H.

Iždo globėjai: Petras Milius, Jonas Kašėta.

L. VYČIŲ CONN. APSKRIČIO VALDYBOS ADRESAI.

Pirm. B. P. Gauronskis,
21 Congress Ave., Waterbury, Conn.

Raštin. J. Kairis,
506 So. Wilson St., Waterbury, Conn.

Izdin. J. Pavilionis,
34 Park St., Hartford, Conn.

L. VYČIŲ NEW YORK'O IR NEW JERSEY'S APSKRIČIO ADRESAI:

PIRMININKAS:

J. Žerolis, 376 Grand St., Brooklyn, N. Y.

VICE-PIRMININKAS:

J. Spranaitis, 713 Montgomery St., Paterson, N.J.

RAŠTININKĖ:

A. Alyčiūtė, 149 Ainslie St., Brooklyn, N. Y.

IŽDININKAS:

A.K.Masandukas, 197 New York Ave., Newark, N.J.

ORGANIZATORIUS:

K. Krumėnas, 88 Warwick St., Newark, N. J.

Turinys "Vyčio" No. 10 {83}

I. Seimas. J. J. Bielskis, L. V. C. pirm.	1 pusl.
II. Garbingos Dienos. A. Vaičiūnas.	2 "
III. Pastabos.	4 "
IV. St. Seimo atidarymo išskilmė. J. Vileišis, Liet. Atstovas Am.	6 "
V. Iš tremtinio užrašų:	
a) Rauda;	
b) Liūdnos sukaktuvės;	
c) Atsiminimas (eilės). A. Vaičiūnas.	7 "
VI. Tėvynei atgimstant:	
a) Už tėvynę;	
b) Vadas;	
c) Kariškių laidotuvės;	
d) Bočių obalsis (eilės). A. Vaičiūnas.	11 "
VII. Pasaka. A. Matutis.	15 "
VIII. Paliuosuotasis vergas. A. Matutis.	16 "
IX. Kame teisybė. K. V. V.	18 "
X. Liet. Nepr. pripažinimo atbalsiai fronte. A. Vaičiūnas.	19 "
XI. Šviesos spinduliai. Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.	21 "
XII. L. V. C. Valdybos posėdžio protokolas. V. Rūkštalis, rašt.	24 "
XIII. T. Fondo pajamų bei išlaidų atskaita. K. J. Krušinskas, T. Fondo rašt.	25 "
XIV. Kas jaunimo veikiama (korespondencijos):	
1. Amsterdam, N. Y.; 2. Cleveland, Ohio; 3. Chicago, Ill.; 4. St. Louis, Mo.; 5. So. Boston, Mass.; 6. Providence, R. I.; 7. Lewiston, Me.; 8. Kenosha, Wis.; 9. Cicero, Ill.; 10. So. Boston, Mass.	27 "
XV. Administracijos pranešimas. "Vyčio" Adm.	31 "
XVI. Valdybų adresai.	31 "
Paveikslai: 1. Kauno igulos bažnyčia ir tt.; 2. Lietuvos karininkai lenkų fronte; 3. Rusai bolševikai lietuvių belaisvėje; 4. Lietuvių Vei-kėjų (Augštuolio, Dr. J. J. Bielskio ir Savicko); 5. Jono Paulausko.	
Gaidos: Už jūrių-marių. A. Aleksis.	

"VYTIS"

326I SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.